

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 15 'Ιανουαρίου 1954

ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 6ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. 20.000

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1000

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

"Αν είχαν φωνή νὰ μιλήσουν τὰ θρανία τί καὶ τί δὲν θὰ λέγανε καὶ τί μυστικά καὶ πόθους χιλιάδων θαμῶνων τοὺς δὲν θὰ ἀποκάλυπταν. Ἄλλα χαρχυμένα μὲ βαθεῖες χαράδες καὶ ἄλλα πληγωμένα μὲ τὸ φονικὸ ἐγχειρίδιο κάποιου ἀπερίσκεπτου καὶ ματαιόδοξου μικροῦ μαθητάκου, ἄλλα μελανιασμένα καὶ κατακτυπημένα, παραμένουν ἐκεῖ ἀκίνητα, ὑπομονητικά καὶ πάντα πρόθυμα γιὰ νὰ δεχτοῦν στὴν πλάτη τοὺς τὸ βαρὺ φορτίο ποὺ τοὺς ἐπιφυλάσσει ἡ μοῖρα τοὺς, ἄλλα καὶ τὴν κάθε ἰδιοτροπία τοῦ τακτικοῦ των ἐπισκέπτου

Σκέφτηκε ποτὲ κανεὶς ἀλήθεια μαθητὴς ἢ μαθήτρια τὸ δυστυχισμένο θρανίο, τὸ πρόσεξε ποτέ, τοῦ μίλησε ποτέ, ἄκουσε τὴ φωνή του, ἄκουσε τὸ μυστικὸ του; Ἄκουσε τὸ παράπονό του; Κι' ὅμως ὅλο παράπονα ἔχει κι' ὅς εἶναι καὶ ἄψυχο, ὅς εἶναι κι' ἓνα κομμάτι ξύλο, ξύλο πελεκημένο ὅμως μέσα σ' ἓνα περιβάλλον ποὺ καὶ τὸ ἄψυχο καὶ τὸ σκληρὸ ἀντικείμενο μπορεῖ νὰ γίνῃ μαλακὸ καὶ εὐδραστο. Τὸ κυριώτερό του παράπονο εἶναι ποὺ δὲν βρίσκει κατανόηση, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ, ποὺ δὲν τὸ προσέχει κανένας μὴ κρὸς τοῦ φίλου. Ὅλοι τὸ θεωροῦνε

σὰν κάτι τὸ ἄχρηστο, τὸ ἐπιζήμιο, τὸ τυραννικὸ, τὸ κουραστικόν. Γι' αὐτὸ τάχα τὸ ἐκδικοῦνται; Γι' αὐτὸ ἀφήνουν ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη τοὺς οἱ γενεές τῶν μαθητῶν στὴν πλάτη του; Δὲν ἐξηγεῖται τὸ βάρβαρο ἔθιμο ἁλλοιῶς, μὰ δὲν ἐξηγεῖται καὶ ἡ μαθητικὴ νοστροπία τόσο εὐκόλα.

Κι' ὅμως στὴν ἐποχὴ μας, στὸν εἰκοστὸ αἰῶνα μὲ τὴν τόση πρόοδο καὶ πολιτισμὸ τοῦ δὲν ἔπρεπε νὰ ἀκούεται ἓνα τόσο βαρὺ παράπονο ἀπὸ τὸν πιὸ πιστὸ φίλο καὶ σύντροφό του μαθητοῦ, τὸ θρανίον του. Θὰ περᾶσουν τὰ χρόνια, καὶ θὰ σκεπᾶσουν τὰ μαθητικὰ χρόνια, τὰ ἀξέχαστα μαθητικὰ χρόνια, μέρες σκληρῆς τῆς βιοπάλης καὶ τοῦ μόχθου. Καὶ τότε μονάχα ὁ μικρὸς καὶ ἀπερίσκεπτος μαθητὴς τῆς σήμερον, ρίχνοντας μερικές φευγαλέες καὶ νοσταλγικές πρὸς τὸ παρελθὸν ματιές, θάλεγε στὸν ἑαυτὸ του; «ὦ ἀγαπημένο μου θρανίο, πόσο σὲ νοσταλγῶ, πόσο θάθελα ποτὲ νὰ μὴν ξεκολλήσω ἀπὸ πάνω σου, πόσο θάθελα νὰ σ' ἀγαπῶ καὶ νὰ σὲ προσέχω, πόσο μετανοιῶνω γιὰ τὸ κχιὸ ποὺ σοῦκανα γιὰ τὶς μαχαίριές ποὺ σοῦδινα σὰν ἄγριος καὶ ἀπολίτιστος».

Καλῶς μᾶς ἦρθες καὶ ἐσύ, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι,
καλῶς μᾶς ἦρθες καὶ καλὰ μόνο νὰ μᾶς χαρίσης
καὶ νὰ διαβῇς σκορπίζοντας χαρὰ καὶ εὐτυχία,
λύπες, καύμους καὶ δάσσανα, πίσω σου μὴν ἀφίσσης.

Καλῶς μᾶς ἦρθες καὶ καλός, πολὺ καλός νὰ εἶσαι,
γιατ' ἔτσι σὲ προτιμένομε καὶ ἔτσι σὲ καρτεροῦμε :
μὴν μᾶς γερᾶσης, πρόσδεξε, μὴν σβύσης τὶς ἐλπίδες
γιά μιὰ καλύτερη αὐριο, ποὺ τόσο λαχταροῦμε !

Καλῶς μᾶς ἦρθες, μὰ θὰ πῶ, πῶς λίγο μὲ φοβίζεις,
μοῦ φαίνεσαι πολὺ κρυφός κι' ἄγνωστος κατὰ βάθος,
γεμάτος μὲ μυστήριον—στ' ἀλήθεια μὲ τρομάζεις—
μὰ, εὐχομαι κι' σκέπτομαι, πῶς, ὥσως κάνω λάθος.

Μὰ, πάλι, νέοι δισταγμοί, καινούριοι φόβοι τρέχουν
καὶ χώνονται πολὺ βαθειά, βαθειά μὲς τὴν ψυχὴ μου,
μὲ κάνουν νὰ καρδιοχτυπῶ μ' ἀράγε ...» μὲ γιο-
μίζουν,

Κι' ἀναρρωτιέμαι, σκέπτομαι, μχνεύω μοναχὴ μου,
καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ, ποὺ ὥσως θὰ μᾶς φέρης
καὶ ποὺ ποῖς ξέρει τί ἀλλαγές, θὰ φέρουν στὴν ζωὴ
[μας,
σ' αὐτὴν τὴν πρόσκαιρη ζωὴ, ποὺ ὅλο καὶ μοχθοῦμε
καὶ ποὺ μ' ἰδρώτα δγάζομε, τὸ τίμιο ψωμί μας.

Καλῶς μᾶς ἦρθες, κι' ἄσχετα π' αὐτὸς ὁ ἐρχομός σου,
μᾶς ἔφερε καὶ πιδ κοντὰ στὴν ὥρα, π' οἱ ρυτίδες,
θὲ νὰ χαράξουνε βαθειά, μιὰ μέρα τὸ κορμί μας,
στὴν ὥρα, ποὺ ὅλες μαζύ, ξεσποῦν οἱ καταγιγίδες,
φέρνουν τὰ χιόνια στὰ μαλλιά, θολώνουνε τὰ μάτια,
καὶ παρασύρουν τὰ κορμιά, στοῦ Χάρου τὰ παλάτια !!

ΜΑΡΙΑ ΨΥΓΟΥΔΑΚΗ

Ηδ' Κλασσικοῦ Γ. Θ. Χ.

ΤΟ ΚΑΝΤΗΛΙ

(Ἀπ' τὴ συλλογὴ μου παλμοὶ τῆς καρδιᾶς μου)

Καντήλι μὲ τὸ φῶς σου τ' ἀπαλὸ
μὲ τὶς ἀκτίνες τὶς ἐλπιδοφόρες
μπρὸς στὴν εἰκόνα, κάθε βράδυ σιγαλὸ
σκορπᾷς ἀνταύγειες ὀιγοφόρες

* *

Στὸ πρόσωπο μιᾶς Παναγιᾶς σκορπᾷς
γαλήνια φωτεινότητα, ποὺ δίνει
βαθειὰ ἐλπίδα τὴν εἰκόνα σὰν κυττᾶς
καθὼς τὸ βλέμμα σου κυττώντας ἀργοσβύνει.

* *

Σὲ κάποιον τάφο συντροφιά κρατᾷς
ἢ μένεις ἔρημο οἶκός σου καὶ ξεχασμένο
σὲ κάποιον ἐρημοκλήσι καὶ σκορπᾷς
μυστήριον, ἀνέρα κρεμασμένο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΉΜΜ. ΣΑΡΕΙΔΑΚΗΣ

Γυμν. Ἀγίου Νικολάου

Κάποιος τρελλὸς πῆγε μιὰ μέρα στὸ ἱατρεῖο ἐνὸς
διασήμεου φρενολόγου καὶ τοῦ εἶπε ὅτι κατὰπτε ἓνα
ὀλόκληρο ἄλογο τὸ ὁποῖο τὸν ἐνοχλοῦσε φοβερὰ στὸ
στομάχι του κι' ἔπρεπε νὰ τοῦ κάμῃ ἐγχείρησι ἀμέ-
σως γιὰ νὰ τοῦ τὸ δγάλη.

Ὁ διάσημος φρενολόγος τοῦ εἶπε ὅτι ἦτο ἀδύ-
νατο, γιατί ἓνα ὀλόκληρο ἄλογο δὲν θὰ χωροῦσε πο-
τὲ μέσα στὸ στομάχι του. Ὁ τρελλὸς ὅμως ἐπέ-
μεινε, ἰσχυρίζομενος ὅτι τὸ ἄλογο ἐξακολουθεῖ νὰ
εἶναι ζωντανὸ μέσα στὸ στομάχι του κι' ὅτι
ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπο νὰ τοῦ κάμῃ ἐγχείρησι καὶ
νὰ τοῦ τὸ δγάλη. Τότε ὁ ἐξυπνος γιατρός γιὰ νὰ βγά-
λῃ τὴν ἔμμοιο ἰδέα ἀπὸ τὸ ἐλαττωματικὸ μυαλὸ τοῦ
ἀσθενοῦς τοῦ κατέφυγε σ' ἓνα πανοῦργο σχέδιο : Διέ-
ταξε νὰ φέρουν αἰθέρα γιὰ νὰ ἐγχειρήσῃ δὴθεν τὸν
ἀσθενῆ. Τὸν ἐνάρκωσε ἐπάνω στὸ χειρουργικὸ κρεβ-
βάτι καὶ ἐνόσφ ἦταν ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπὶθρηνη τοῦ
ὑπνίου διέταξε καὶ ἔφεραν ἓνα ὠραῖο μαῦρο ἄλογο
στὴν αἵθουσα τοῦ χειρουργείου. Μόλις δὲ εἶδε τὸν
ἀσθενῆ του νὰ ἐπανερχεῖται στὶς αἰσθήσεις του τοῦ
ἔδειξε τὸ ἄλογο καὶ τοῦ εἶπε :

—Ἐχεις δίκιο νὰ ἐπιμένῃς γιατί, πραγματικὰ
ὅλο αὐτὸ τὸ ἄλογο ἦταν ἔτσι ζωντανὸ μέσ' στὸ στο-
μάχι σου.

—Ὅχι ! τοῦ ἀπήντησε ἀμέσως ὁ ἀσθενὴς ἀπο-
γοητευμένος. Δὲν εἶναι αὐτό. Τὸ ἄλογο ποὺ κατὰπτε
ἐγὼ ἦταν ἄσπρο ὀλόασπρο !

Β'.

Ἐνας φοβερός καυχησιάρης πῆγε κάποτε στὴν
Ἀφρικὴ νὰ κυνηγήσῃ λέοντες. Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ
δγῆκε μαζὶ μὲ κάποιο φίλο του γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ
τὸν φοβερὸν βασιλῆα τῆς ζούγκλας, ἔμεινε κρυμμέ-
νος ἀρκετὲς ὥρες σ' ἓνα μέρος ποὺ τοῦ ὑπέδειξε ὁ
ὁδηγός του. Τέλος ἐμφανίσθηκε ἑξαφνα ἓνα τεράστιο
λεοντάρι.

Ὁ «περίφημος» κυνηγὸς ἄρχισε νὰ τρέμῃ :

—Τὶ τρέμεις ἔτσι ; τὸν ρώτησε ὁ φίλος του.

—Τρέμω...γιὰ λογαριασμό του, εἶπε ἐκεῖνος
δείχνοντας τὸν λέοντα.

Γ'.

—Τὶ νέα, σήμερα, κύρ' Μανώλη ;

—Ἀσχημα. Πῆρα ἓνα ζευγάρι παπούτσια στὸ
οἶό μου καὶ τοῦ εἶπα ν' ἀνεβαίνῃ δυὸ—δυὸ τὰ σκα-
λοπάτια γιὰ νὰ μὴ χαλᾷ τίς σόλες τους.

—Καὶ τί ἔκανε ὁ γιός σου ; Δὲν σ' ἀκούσε ;

Ἀνέθηκε τὰ σκαλοπάτια τρία—τρία καὶ ἔσχιζε
τὸ παντελόνι του.

ΜΠΙΛΑΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Μαθ. Η' Γυμν. Ἱεραπέτρας.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ψυχές ανήσυχες ζητούν ήσυχία.....

Μυαλό ταραγμένο γαλήνη ζητά, μέσ τῇ γεμάτῃ κακία ζωῇ μας, πού δὲν εἶναι παρὰ μιὰ συνεχὴς πάλη πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐτυχίας. . . . Μήπως τὶς πὶο πολλὲς φορὲς ὅταν σπέρνης χαμόγελα δὲν θερίζεις δάκρυα;

Οἱ χαρὲς εἶναι τόσο μικρὲς κι' ἀδύνατες, πού τὰ σύννεφα τῆς κακίας ἀσπλάχνα τὶς σκεπάζουν πίσω ἀπ' τὴν δλόμαυρη σιλουέττα τους.... Κι' ἡ εὐτυχία ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ὄνειρο μόνο καὶ μακρυνὴ φαντασία. Ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος πού δὲν θέλει τὸ φῶς μέσ' στὸ σκοτάδι;

Ποιὸ εἶναι λοιπὸν τὸ μυστικὸ τῆς εὐτυχίας;
Διαβάτῃ, μήπως ἐσὺ τὸ γνῶριςες στὸ διάδα τῆς ζωῆς σου; Τὸ δρόμο του γιὰ δεῖξε μας γυρεύοντες νὰ πᾶμε.... Μέσα ἀπ' τὸ ἴδιο μας τὸ «εἶναι» πηδᾷ ἡ ἀπάντησι, φοβισμένη, σιγανή, μὰ μὲ πεποιθήσι πού λέει: «Ἄν ἡ ἀγάπη θερμαίνει τὴν ὑπαρξί σου, τότε μόνο μπορεῖς νὰ νοιώσης τὴν πραγματικὴ χαρὰ κι' εὐτυχία.... Μόνον τότε, ὅταν λυτρωθῇς ἀπ' τὴν κακία, πού σοῦ τυφλώνει τὰ μάτια, κι' ἀντικρύσης τὸν γαλάζιο δρίζοντα τῆς Ἀγάπης!.... Ἀγάπη!.... Τὸ πραγματικὸ, τὸ ὑπέρτατο ἀγαθόν, πού σπρώχνει τὸν ἄνθρωπο νὰ θυσιασθῇ γιὰ τοὺς ἄλλους.. . . . Νὰ τὸ μυστικὸ τῆς εὐτυχίας. Ἀλήθεια λοιπόν; Ἡ ἀγάπη φέρνει τὴν εὐτυχία. Καὶ τὴ ζητοῦσαμε τόσο μακριά....

ὦ, ἀγάπη, ἀγάπη!.... "Ελα νὰ γεννηθῇς μέσ' στὶς καρδιές μας.... "Ελα καὶ σκόρπισε τ' ἀπαίσια αὐτὰ σύννεφα πού σκεπάζουν βρειὰ τὴν ψυχὴ μας καὶ διώξτε μακριά, πρὶν ξεσπάσῃ ἡ καταιγίδα. πρὶν δουλιάξῃ ἡ ψυχὴ μας στὸ χάος τῆς ἀνυπαρξίας καὶ μᾶς σκεπάζει ἡ θάλασσα τοῦ «τίποτα».

Ναί!... αὐτὸ τὸ αἶσθημα χάριν τοῦ ὁποῖου θυσίασε τὴ ζωὴ Του ὁ Σωτὴρας μας, εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς Εὐτυχίας....

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΡΜΑΤΑΚΗ
ΣΤ'. Γ.Θ.Χ.

Η ΒΑΒΩ

Ἀπόψε πάλι ξανά θά ἡχήσουν
ἀνάερες λύρες καὶ λάγνα βιολιά
τοῦ πόνου ἓνα δάκρυ ἀργὰ θά σταλάξῃ
στὰ ξέπλεκα κι' ἄσπρα πιά τώρα μαλλιά.

Διαβήκαν κι' ἐχάθηκαν τὰ ὁμορφα χρόνια
καὶ μόνο γλυκὲς ἀναμνήσεις ξυπνοῦν
—ὄνειρου τρανὲς φωτεινὲς ἡλιαχτίδες—
πού πάντ' ἀλαργεύουν ποτὲ δὲ γυρνοῦν.

Αὐτὰ συλλογιέται μὲ πίκρα ἡ Βάβω
γυρμένη βαρεῖα πάνω σ' ἓνα σκαμνὶ
ὁ νοῦς τῆς πλανιέται στὰ περασμένα
μὰ ξάφνου γυρίζει, καὶ πέφτει νεκρή!
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Τάξ. Η κλασσικοῦ Γυμν. Ρεθύμνης

Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ

Στὴν Βηθλεέμ ξεριζε τὶς ἀχτίνες του
τὸ νέο σὰν πρωτόλαμψε ἀστέρι
δείχνοντας πὼς σὲ κάποια φτωχικὴ σπηλιά
ἓνα καινούργιο βασιλεῖα εἶχε φέρει.

Στὴν γέννησί του δὲν παρασταθῆκανε
γιατροὶ μὲ βοηθοὺς καὶ παραμάνες,
μὰ ἔτρεξαν ταπεινὰ νὰ προσκυνήσουνε
λίγοι ποιμένες ἀπὸ τὶς γύρω στάνες.

Γύρω ἀπ' τὴν φάτνη δὲν φρουροῦσαν ἄγρυπνοι,
μὲ τὰ κοντάρια οἱ φρουροὶ τὸν βασιλεῖα,
μὰ βέλαζαν τριγύρω τῆς χαρούμενα
λίγα ἀρνάκια, μὲ δόλομεκα μαλλιά.

Δεκέμβρης ἦτανε καὶ δὲν ὑπῆρχανε
στὴν γῇ τῆς Γαλιλαίας πιά λουλούδια,
μὰ φύτρωσαν κι' ἀνθίσανε μυριόκαλλα
σὰν ἔψαλλαν τὸ «ὦσανά» τὰ ἀγγελούδια.

ΕΜΜ. ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΗΣ

Ha B' Γ.Α.Χ.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΣ

Ἀνηγέρθη τὸ 1932 τῇ συνδρομῇ τοῦ Κράτους
καὶ τῇ βοήθειᾳ ἐντοπίων εὐρισκομένων τότε ἐν Ἀμερικῇ.

Εἶναι τὸ παλάτι τοῦ Σελίνου, ὅπως τὸ ὀνομάζουν. Μέσα σ' αὐτὸ ἐμαθήτευσαν πάρα πολλοὶ οἱ ὁποῖοι σήμερα κατέχουν ἀνωτέρας κοινωνικὰς θέσεις, Βουλευταί, Καθηγηταί, Ἴατροί, Ἀξιωματικοί, δικηγόροι καὶ πάσης φύσεως Ἐπιστήμονες.

Λαμπρὸν παρελθόν. Μὰ καὶ τὸ παρὸν εἶναι καλὸν καὶ ἀσφαλὲς καὶ τὸ μέλλον, διότι καὶ σήμερον δὲν εἶναι ὀλίγοι οἱ ἀποφοιτοῦντες ἀπὸ αὐτοῦ οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰσαχθῇ εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς. Τώρα δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη λειτουργεῖ σὰν προπολεμικῶς καθ' ὅσον τὸ προσωπικὸν τοῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀρίστους καθηγητὰς μὲ ὄρεξιν, θέλησιν, ὑπομονήν, καὶ ἐπιμονήν, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ψυχῇ τε καὶ σώματι διὰ τὴν προόδόν μας. Ἀλλὰ καὶ οἱ μαθηταί του σὲ τίποτα δὲν ὑστεροῦν, εἶναι παιδία μὲ ζωτικότητα φιλομάθειαν καὶ μὲ ἀδελφικὴν ἀλληλεγγύην, ἐνδεδυμένα μὲ τὸν μαθητικὸν ἐκείνον μανδύαν πού μέσα ἐγκλείει ὅτι τὸ μαθητικὸν ὅτι τὸ ἀνώτερον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ φέρελπις μαθητικὸς κόσμος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ

Η' τάξις Γυμνασίου

Παλαιοχώρας

Εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια πᾶνε ἀπὸ τότε ποῦ ἡ Λάμπραινα εἶχε σφίξει στὸ στήθος της γιὰ τελευταία φορὰ τὸ μονάκριβο παιδί της, τὸν Βασίλη—τὸ μόνο της στήριγμα—καὶ τὸ εἶχε στείλει στὴν μαύρη ξενητεία. Ἦταν νέα ἀκόμη γυναίκα τότε ἐνῶ τώρα σέρνει μὲ μεγάλη δυσκολία τὰ πόδια της, ἀκουμπισμένη σ' ἓνα καλάμι ποῦ ἔχει γιὰ στήριγμα. Δὲν ἦτο ὅμως τόσο τὸ δάρος τῶν ἐξηνταπέντε χρόνων ποῦ τὴν εἶχαν τόσο πρόωρα ἐξαντλήσει καὶ γεράσει ὅσο ὁ καημὸς τοῦ Βασίλη της ποῦ 15 χρόνια εἶχε νὰ λάβῃ εἰδήσεις του.

Καὶ ὅμως τὰ πρῶτα πέντε χρόνια ὅλα πῆγαιναν καλά. Ἡ Λάμπραινα ἦτο ὅλο χαρὰ κάθε φορὰ ποῦ λάβαινε γράμμα ἢ κανένα χρηματικὸ ποσὸν ἀπὸ τὸν γιό της. Ὅσπου μιὰ μέρα ὅλα ἐπαφان ἀπότομα καὶ ἡ Λάμπραινα ἔχασε κάθε ἔχνος τοῦ γιοῦ της. Πάντα ὅμως εἶχε φωλιασμένη μέσα της τὴν ἐλπίδα ὅτι σύντομα θὰ λάβαινε εἰδήσεις του. Πέρασαν ἐβδομάδες, μῆνες, ἐξάμηνος ἔκλεισε, καὶ τίποτα ἀκόμη. Ὅταν ξαφνικὰ διαδόθηκε στὸ χωριὸ μιὰ φήμη. ὅτι ὁ γιὰ δὲν ἦξε ἀδελφὴ τῆς Λάμπραινας, ἡ Ἀγγελικὴ, εἶχε στείλει κρυφὰ ἓνα γράμμα στὸν γιό της καὶ τοῦ ἔγραφε ὅτι ἡ μητέρα του πέθανε γιὰτὶ τάχα ἡ Ἀγγελικὴ ἐξήλεσε τὴν εὐτυχία τῆς ἀδελφῆς της καὶ ἤθελε νὰ τὴν καταςτρέψῃ. Σὰν τὸ θηρίο ἔγινε ἡ Λάμπραινα σὰν ἔφτασε στ' αὐτιά της ἡ φήμη αὐτή. Ὁρμήσε ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ κλωτσώντας κάθε τι ποῦ ἦταν μπροστά της διευθύνθηκε γιὰ τῆς ἀδελφῆς της τὸ σπίτι. Οἱ λιγοστοὶ διαβάτες ποῦ ἦσαν στὸν δρόμο βλέποντας τὴν ἔτσι ἐξαλλῇ ψιθύριζαν «τὴν καὶ τὴν Λάμπραινα! Τὴν τρέλλαγε τοῦ γιοῦ της ὁ χαμὸς». Σὰν συνήντησε τὴν ἀδελφὴ της λόγια πικρὰ ἐφυγαν ἀπὸ τὸ στόμα της. Καὶ ἀφοῦ λόγια φαρμακερὰ εἶπε ἐφυγε πάλι ἐξαλλῇ ὅπως εἶχε ἔλθῃ.

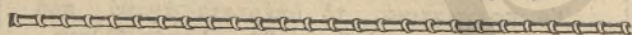
Χίλιους ἔρκους πῆρε ἡ Ἀγγελικὴ ὅτι ἦταν ἀθῶα. Ἡ Λάμπραινα ὅμως ἦτο ἀνένδοτος καὶ θεωροῦσε τὴν ἀδελφὴ της ὡς τὸν μεγαλύτερον ἐχθρόν της. Ὅσες προοπτικές καὶ ἄν ἔκανε ὁ ἱερεὺς τοῦ χωριοῦ, ὁ παπᾶ—Δημήτρης, νὰ τίς συμφιλιώσῃ ὅλες ἀπέτυχαν, διότι ὅλες κτυποῦσαν στῆς Λάμπραινας τὴν ἄρνησιν. Ἔτσι ἡ Λάμπραινα ἔκοψε τίς σχέσεις της μὲ τὴν Ἐκκλησία.

Καὶ τὰ χρόνια περνοῦσαν καὶ τὴ Λάμπραινα τὴν ἔφαγε τοῦ γιοῦ της ὁ καημὸς. Ὅταν ξαφνικὰ μερικὲς μέρες πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα ἡ Λάμπραινα εἶδε τὸν παπᾶ—Δημήτρην νὰ ἔρχεται στὸ σπιτικό της κρατώντας ἓνα γράμμα. Ἡ καρδιά της κτύπησε ἀμέσως καὶ σὰν ἀπὸ ἐνστικτο ἐννοίωσε ὅτι τὸ γράμμα ἐκεῖνο ἦτο ἀπὸ τὸ ξενητεμένο παιδί της. Καὶ πρόγματι ὁ ξενητεμένος γιὸς τῆς Λάμπραινας, ὁ ἀπὸ δεκαπενταετίας ἐξαφανισθεὶς Βασίλης εἶχε στείλει ἓνα γράμμα στὸ ὄνομα τοῦ Παπᾶ—Δημήτρη καὶ τὸν ρωτοῦσε ἂν ἡ μητέρα του ἦτο ἀκόμη ζωντανή. Καὶ παρὰ τὴν ἐξηγοῦσε ὅτι δὲν εἶχε δώσει σημεῖον ζωῆς

τόσα χρόνια ἐπειδὴ εἶχε ἀρρωστήσει στὴν ἀρχὴ καὶ κατόπιν εἶχε ἀλλάξῃ μέρος, εἶχε μπλεχτεῖ μὲ διάφορες δουλειὲς καὶ ὅτι λίαν συντόμως ἤθελε ἐπιστρέψῃ νὰ ζήσῃ στὸ χωριὸ τοῦ τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς του. Σὰν ἀστραπὴ ὄρμησε πάλι ἡ Λάμπραινα καὶ πῆρε τὸν ἴδιον δρόμο ποῦ πρὶν ἀπὸ δεκαπέντε χρόνια εἶχε ξαναπάρει. Λὲς καὶ εἶχαν φτερά τὰ γεροντικά της πόδια. Συγκινητικὴ ἦτο ἡ σκηνὴ ποῦ συνήντηθῃ μὲ τὴν ἀδελφὴ της τὴν Ἀγγελικὴ. Ἐπείσε στὰ πόδια της, τῆς ζήτησε συγγνώμη καὶ ἀφοῦ τὴν ἀγκάλιασε τῆς εἶπε νὰ τὴν συγχωρήσῃ γιὰ τὸ κακὸ ποῦ τῆς ἔκανε πιστεύοντας σὲ μιὰ ψευδῇ φήμῃ.

Καὶ ἡ Λάμπραινα ὕστερα ἀπὸ 15 ὁλόκληρα χρόνια καὶ μετὰ μίαν εἰλικρινῆ ἐξομολόγησιν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἐκοινώνησε τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης.

ΤΣΙΚΑΣ ΚΩΝ)ΝΟΣ Ζγ Πρακτικοῦ

ΣΤΟ ΞΕΠΡΟΒΟΔΙΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Λείψανο λὲς διαβαίνει κάποιου γέροντος ποῦ πέρασε καὶ ἔφυγε καὶ πάει καὶ νὰ! διαβαίνει τὸν Ἀχέροντα καὶ τὸν Ἑρμὴ στὸν Ἀδὴ ἀκλουθαί.

Ὁ γέρος χρόνος! Πότε πέρασε καὶ χάθηκε στὴν ἄβυσσος τῶν χρόνων λύπες μὰ καὶ χαρὲς πολλὲς μὰς κέρασε τὴν ἀναμίχτηκε στὴ λήθη τῶν αἰώνων.

Ντὶν ντὰν σημαίνει ἀργὰ ἀπὸ ψηλὰ δώδεκα τὸ μεγάλο τὸ ρολοῖ λὲς κι' εἶναι μιὰ καμπάνα ποῦ ἡχᾷ κι' ὁ ἦχος της σὰν νᾶναι μοιρολόι.

Καὶ πέφτουν καὶ κυλοῦν ὁλόγυρα αὐτοὶ οἱ ἦχοι ποῦ μετροῦν τίς ὥρες σὰν τὰ νερά ποῦ κελαῖδώντας τρέχουνε ἱερεῖς μυστικὲς, αὐλὲς κόρες.

«Καταραμένος σὺ ποῦ μὰς ἐπότισες στὸ διάβα σου μὲ πίκρες καὶ μὲ πόνους Καταραμένος οὐ ποῦ μὰς ἐχάρισες ὁδύνες. Τώρα φύγε, ἄσε μας μόνους».

Αὐτὰ τὰ λόγια γιὰ τὸ γέρο ξεστομίζουν ἐνῶ τὸν νέο τὸν καλοσωρίζουν μόν' οἱ ὁδύνες μὲς στὸ νοῦ γυρίζουν καὶ λὲς κι' ἐκεῖ τὰ κλειστά τὰ βλέφαρα δακρύζουν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΥΛΛΕΡΑΚΗΣ

Τάξη Ζ' Γυμνάσιον Νεαπόλεως

Κάτασπρη φάνταζε στο κύμα
μικρή νεράιδα ζηλευτή
λίκνιζε το πλαστό κορμί της
πού βγήκ' απ' αξιο λατρευτή (δουλευτή)

Φούσκων' ο Νότος τὰ πανιά της
κι' έσκιζ' εκείνη τὰ νερά
περήφανη άρχοντοπούλα
μέ τ' όνομά της στα πλευρά

Κι' είχε για όνομα τὸ χρῶμα
πῶχει ἡ παιδική ψυχὴ
κι' ἔδιν' αὐτὸ περίσσια χάρι
σ' αὐτὴ πού λέγονταν ΛΕΥΚΗ

Μὰ μιὰ σκοτεινιασμένη μέρα
πίσω δὲ γύρισε ἡ ΛΕΥΚΗ
κρατιέται πάντοτε δεμένη
μέσ' τὴν ὕγρὴ της φυλακῇ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Γυμν. Ρεθύμνης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀγαπητοί μου συμμαθηταί.

Ἐν πρώτοις θεωρῶ καθήκον μου νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν εὐγενῆ σας πρόθεσιν νὰ με ἀναγνωρίσετε ὡς ἀνταποκριτὴν εἰς τὸ Γυμνάσιόν μας. Πολλοὶ τῶν μαθητῶν με πραγματικὸν ἐνδιαφέρον ζητοῦν ἀπὸ ἐμὲ περιοδικόν. Πολλοὶ μάλιστα με ἐρωτοῦν ἂν ἔχουν καὶ αὐτοὶ δικαίωμα συνεργασίας. Εὐχαρίστως τοὺς πληροφοροῦ καὶ μάλιστα τοὺς παροτρύνω ὥστε κατὰ νὰ γράψουν, νὰ ἐργασθῶν νὰ ἐννεργήσουν διὰ νὰ ὠφεληθοῦν μὲν παντοιοτρόπως, διὰ νὰ ἐξυψώσουν δὲ τὸ γόητρον τοῦ Γυμνασίου μας ἀπ' ἑτέρου. Πιστεύω ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχετε καὶ ἀπὸ τὸ Γυμνάσιόν μας νέους συνεργάτας καὶ ἐκλεκτὰς συνεργασίας.

Πρὸς τούτοις σᾶς γράφω τὸ ἑξῆς, ἐνθαρρυντικόν καὶ ἐπαινετικόν διὰ σᾶς: Μὲ χαρὰν ἐδέχθησαν οἱ κ.κ. καθηγηταί μας τὸ περιοδικόν σας. Σᾶς συνεχάρησαν διὰ τὸ ἔργον σας καὶ ἐπήνεσαν τὴν προσπάθειάν σας. Μεγαλυτέρα ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ των ὅταν τοὺς εἶπα ὅτι ἔχετε τὴν καλωσύνην καὶ τὴν διάθεσιν νὰ παρέχετε εἰς ἐκείνους τὸ περιοδικὸν δωρεάν. Δὲν εἶναι βέβαια ἡ τιμὴ τῶν 1000 δραμῶν, ἀλλὰ ὡς εἶπαν, ἐκεῖ καταφαίνεται ἡ εὐγενικὴ ψυχὴ καὶ ἡ φιλοπροόδος διάθεσίς σας. Ἰδιαιτέρως ἐπήνεσαν τὸν Σὸν Γυμνασιάρχην σας, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου σεῖς δρᾶτε.

Μὲ ἐκτίμησιν
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Ε. ΔΕΤΟΡΑΚΗΣ
Μαθ. Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος

Ἀγαπητοί μου φίλοι.

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ βλέπω τὴν πρόοδο τοῦ

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἐπὶ τὰ δεῖπνα τῶν φίλων βραδέως πορεύου,
ἐπὶ δὲ τὰς ἀτυχίας ταχέως.

«Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος»

Πόσῃ σοφίαν καὶ πόσῃ σύνεσιν δὲν ἐγκλείουν οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Χίλωνος, ὅστις εἶναι εἰς τῶν ἑπτὰ γιγάντων τῆς σοφίας εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Πράγματι ὅταν ὁ φίλος σου, ὁ ἀγαπημένος σου σύντροφος, τὸ πλέον προσφιλὲς πρόσωπον, ἔχει χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ γενικῶς ὅταν ἐτοιμάζει χοροὺς καὶ διασκεδάσεις, δεῖπνα καὶ συμπόσια, σὺ μὴ εἰσέλθῃς πρῶτος εἰς τὴν χαρὰν, μὴ σπεύσῃς νὰ φθάσῃς τάχιστα διὰ νὰ κινήσῃς πρῶτος ἱερὸν ῥυθμὸς τοὺς πόδας σου πρὸς κύκλιον χορόν. Μὴ πρωτογενεθῇς τὰ γλυκὰ, τὰ γλυκύτερα μέλιτος, μὴν ἀπολαύσῃς ἐκ τῶν πρώτων τὰ ἐδέσματα τὰ περιζήτητα, τὰ τρυφήλα βρώματα, τὰ γεύματα τὰ Λουκούλεια. Μὴ σπεύσῃς ταχέως ὑποκλινόμενος, χαιρετῶν, ὀμιλῶν, μειδιῶν καὶ προσποιούμενος.

«Δὲν εἶναι φίλοι μπιστικοί, αὐτοὶ πού πᾶνε πρὸ τοι. Σὲ θλίψῃ ἢ σὲ θάνατο αὐτοὶ πού πρωτοπᾶνε αὐτοὶ ναι οἱ φίλοι οἱ καλοὶ, πού μπιστικὰ ἀγαπᾶνε» γράφει εἰς τὰ «Ἠθικά του ἀξιόματα» ὁ τέως Ἐπιθεωρητὴς κ. Ἰωάν. Σταυρακῆς.

Σὺ ἂν πράγματι εἶσαι πιστὸς φίλος, ἂν φιλῇς τὸν φίλον, ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Πάτροκλον, ὁ Δάμων τὸν Φιντίαν καὶ τὰνάπαλιν, πῆγαινε βραδέως εἰς τὴν χαρὰν τοῦ περιποθήτου προσώπου. Καὶ ὅταν τοῦναντίον συμβαίνει νὰ ἔχῃ θλίψιν, ἀσθένειαν, οἰκονομικὰς δυσχερείας θάνατον δώσῃ τὸ παρὸν ἀμέσως.

Ἄς φανῇς ἄγγελος παρήγορος ἐκδιώκων τὴν δυστυχίαν, γενοῦ οἰκτίρμων, κατάκουσον ὡς πυρφόρος Θεὸς τὰς ἀκάνθας τὰς ἐμποδιζούσας αὐτόν νὰ πορευθῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. Ἄς φανῇς ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς ἀνακουφίζων αὐτόν. Ἐπιτηδεύου τὸ πᾶν, ποιεῖ ὅ,τι δύνασαι, τὸ ὅποῖον θ' ἀποβῇ πρὸς ὄφελος τοῦ φίλου σου, ἔφ' ὅσον αὐτὸς δυστυχεῖ καὶ διέρεχεται ἡμέρας ἀγωνιώδεις, φοβεράς καὶ χρισίμους καὶ νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι προσφέρεις τὴν καλύτεραν ἐξυπηρέτησιν πρὸς αὐτόν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΗΣ

Τάξις Η'

Γυμνάσιον Καστελλίου Κισσάμου

περιοδικοῦ σας ἀπὸ τὴν ὁποίαν διαισθάνομαι καὶ τὴν δική σας πρόοδο, Ἀλλὰ πάνω ἀπὸ αὐτὸ τὴν πρόοδο πού τιμᾷ μετὰ ἀπὸ ἑσᾶς καὶ ὅλους τοὺς μαθητὰς τῆς Κοήτης βλέπω τὰ ἰδανικά τοῦ λαοῦ μας, τὰ ὄνειρα τῶν γονέων καὶ διδασκάλων μας, τίς ἀπαντήσεις τῆς λεβεντογέννας μῆνας μας, νὰ τρέφονται καὶ νὰ αὐξάνονται ἀπὸ τὴ φλόγα τῆς ψυχῆς μας γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τίς προσδοκίαις μας γιὰ ἓνα καλλίτερο ἐνδοξότερο πρὸς τιμημένο Κορητικὸ αὐριό.

Μὲ ὅλη τὴν ἀδελφικὴ ἀγάπη

ΚΩΣΤΗΣ ΦΛΩΡΑΚΗΣ

Μαθητὴς Η' Γυμν. Ἱεραπέτρας

ΣΤΗ MANNA

Σ' έσένα π' όμορφαίνεις τή ζωή,
ο' έσένα π' όταν άντικρύζω,
νοιώθω στά στήθη άμέτρητη χαρά,
τούς στίχους μου σ' έσένα τούς χαρίζω.

Σ' έχουν ύμνήσει χίλιοι ποιηταί
καί τί κανείς θέ νά προσθέσει;
Νά! Σου προσφέρω κάτι μά μικρό,
Τό δάκρυ πού κυλάει κι' άργοτρέχει.

Κι' αν κάποτε θά παύσω πιά νά ζω,
νά ζω για ν' αγαπώ έσένα,
Ω, ξέρε το μαννούλα μου γλυκειά,
σέ καρτερώ κι' απ' τή ζωή πιά πέρα.
ΖΩΗ ΟΡΝΕΡΑΚΗ
Η γ' Πρ. Γ.Θ.Χ.

Η Η'. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ

Βρισκόμαστε στο τελευταίο σκαλοπάτι της μαθητικής μας ζωής. Και με λύπη αναλογιζόμαστε, πώς σε έξη μήνες πλέον, δέν θα έχομε την ευτυχία νά βρισκόμαστε μέσα εις την τάξιν. Μιά ζωή γλυκειά, σβύνει για μās, σ' αν όνιρο. Σβύνει ή ζωή, γιατί σβύνει ή πνοή της. Και πνοή της είναι τό περιβάλλον πού ζήσαμε άδελφωμένοι τόσα χρόνια. Τό περιβάλλον τό μαθητικό, μέ τίς συγκινήσεις του, τή συναδελφωσύνη του, καί τή γλυκειά θαλπωρή του. Μόνοι μας τό δημιουργήσαμε. Μέσα στή γλυκειά ατμόσφαιρα τής άκρατης φιλίας καί συναδελφωσύνης, προχωρούμε μέ τό κεφάλι ψηλά. Καί είμεθα ευτυχισμένοι όταν στήν αγαπημένη μας τάξι μπαίνουμε. Άπλοϊκή, καθαρή, κατάλευκη σ' αν περιστερί. Ρητά διάφορα στούς τοίχους τήν στολίζουν, δημιουργήματα καλλιγράφων μαθητών τής τάξεως, τά σκίτσα τών Καποδίστρια, Δ. Ύψηλάντου καί Λόρδου Βύρωνος περίφημα φιλοτεχνημένα από τούς συμμαθητάς μας Ιωάννην Βρεττάκη καί Αντώνιον Καφετάκη, τής δίδουν χάση. Σε μία γωνιά της, βασιλεύει ή αιώνια άνοιξις, τήν καλεϊ ή παρουσία τής ωραίας τεχνικής άμυγδαλιάς, πού ή ικανότης καί καλαισθησία τών συμμαθητριών μας Ρένας Μανουσάκη Μαίρης Τζαρδής, Πόπης Χρονάκη καί Ιωάννα Βρεττάκη, έφιλοτέχνησε. Μέσα σ' αυτό τό περιβάλλον, καί κάτω από τήν καθοδήγησιν τών σεβαστών μας κ.κ. καθηγητών, καί ιδιαιτέρως τού αγαπημένου μας καθηγητού τών Έλληνικών κ. Παπαματθεάκη, μέ σφριγος για ευγενική άμιλλα πνευματική, οί μαθηταί έχουν ριχθεί. Αποτέλεσμα, ένα ευχάριστον πνευματικόν περιβάλλον. Θανμασία είναι ή επίδοσις τών συμμαθητών μας Κωνίνου Πλευράκη καί Πόπης Χρονάκη εις τήν ποίησιν. Ο πρώτος έλαβεν τελευταίως τό α'. βραβείον τού διαγωνισμού τής Μαθητικής Έστίας, ή δέ δευτέρα είναι γνωστή από τά θανμασία καί συμπαιή ποιήματά της. Αποδεικνύοντας τίς πνευματικές καί ψυχικές τούς ικα-

Η ΥΓΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟ ΑΓΑΘΟ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Ποιός δέν ξέρει τό ωραιότατο ρητό πού έλεγαν οί Άρχαίοι! «Νούς, υγιής έν σώματι υγιεί».

Μά καί όταν σκεφθούμε ότι κάθε άρρώστος άνθρωπος δέν είναι όχι μόνο ένεργό μέλος τής κοινωνίας αλλά καί γίνεται έμπόδιο στή ζωή του, εύκολα φθάνουμε εις τό συμπέρασμα πώς ή υγεία είναι τό πολυτιμότερο άγαθό στή ζωή μας καί ή άρρώστεια τό φοβερότερο κακό.

Η υγεία είναι εκείνη, πού δυναμώνει τόν άνθρωπο καί τόν κάνει δυνατό νά παλαίψη καί νά υπερπηδήση όλα τά έμπόδια πού τού παρουσιάζονται στή ζωή. Μόνο ή υγεία είναι εκείνη πού μās έμπνέει τόν ένθουσιασμό καί τήν αισιοδοξία για τήν δύναμη τής ζωής.

Γιά τόν υγια άνθρωπο τό κάθε τι παίρνει νόημα καί ξέρει νά χαίρεται τή ζωή.

Ο ήλιος, ό άέρας, ή θάλασσα καί γενικώς ή φύση θά δρούν τό πραγματικό τούς νόημα στόν υγια άνθρωπο.

Όταν είμεθα υγιείς, τότε καταλαβαίνουμε τό πραγματικό νόημα τής ζωής.

Είναι λοιπόν, ή υγεία ή ίδια ή ζωή μας.

Άφού λοιπόν, είναι ή ίδια ή ζωή μας καί ή ζωή μας, βεβαίως, είναι πολύτιμος, άρα είναι καί τό πολυτιμότερο άγαθό.

Άρα υγεία ίσον ζωή.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΣΗ

Γυμνάσιον Νεαπόλεως

νόητες, οί συμμαθήτριάς μας Μαίρη Τζαρδής, Ρένα Μανουσάκη καί Πόπη Χρονάκη, διατηρούν πρωτότυπον ωραιότατο ήμερολόγιον τής τάξεως. Η αξία του θά μεγαλώνει, όσο διαβαίνουν τά χρόνια ... Τήν ποιητική ουσία τής ζωής, αντιλαμβάνόμεθα μόνον όταν γίνη άνάμνησις... Κατορτίζονται έγκυκλοπαιδικώς, καί ένημερώνονται επί όλων τών πολιτικοκοινωνικών καί φιλολογικών νέων οί μαθηταί, χάρις στήν εργασία πάνω στίς καθημερινές έφημερίδες τού συμμαθητού μας Γιώργου Καρατσώλη. Διαβάζονται κάθε βδομάδα. Άλλοι μαθηταί εκτελούν καί διάφορες έξωτερικές εργασίες. Στο παρελθόν στεφθεύσαι υπό έπιτυχίας, έγιναν αϊ διαλέξεις τών συμμαθητών Ιωάννας Βρεττάκη, Μαίρης Τζαρδής, Ρένας Μανουσάκη καί Γιώργου Καρατσώλη, ήδη δέ ή αξιέπαινος συμμαθήτριάς μας Πηνελόπη Φιοράκη, θά δώση διάλεξιν, μέ θέμα «ό Κωστής Παλαμάς».

Συμβάλλουν όλοι οί μαθηταί διά τήν καλύτεραν εμφάνισιν τής τάξεως, πύ τόσο αγαπήσαμε, καί πού όταν τά χιόνια πέσουν στά μαλλιά, μέ συγκίνησι θά άναπολούμε...

ΓΕΩΡ. ΑΝΔ. ΚΑΡΑΤΣΩΛΗΣ

Μαθητής Η'. τάξεως

Γυμνασίου Ίεραπέτρας

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Το 1954 μᾶς δρίσκει στίς ἐπάλξεις τοῦ μαθητικοῦ μας ἀγῶνος. Τὸ καλωσορίζομαι καὶ τὸ ὑποδεχόμαστε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά.

Τὸ βιβλίον δῶρον. Οἱ μαθηταὶ τῆς στ' τάξεως τοῦ Β'. Γυμνασίου Χανίων ἔφεραν ὁ καθένας τους ἓνα ἐκλεκτὸ διβλίον ὡς δῶρο γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο καὶ ἐδημιούργησαν ἔτσι τὴν μαθητικὴ τους δανειστικὴ διβλιοθήκη, ἀποτελουμένην ἀπὸ 100 περίπου τόμους διαλεκτῶν διβλίων. Τοὺς ἀξίζει κάθε ἔπαινος γιὰ τὴν πρωτοβουλία τους καὶ τὴν ἀγάπην τους γιὰ τὴν μελέτη καὶ τὸν πόθο τους γιὰ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωση. Πρέπει νὰ τοὺς μιμηθοῦνε καὶ οἱ ἄλλες τάξεις.

Κινηματογράφος. Ἀρχισαν οἱ κινηματογραφικὲς μαθητικὲς παραστάσεις. Ἔτσι οἱ μαθητὲς καὶ μαθήτριες θὰ παρακολουθοῦν μὲ φτηνὸ εἰσιτήριο ὅλα τὰ κατάλληλα ἔργα.

Καλλιτεχνία. Πολλὲς αἰθούσες τῶν Γυμνασίων εἶναι διακοσμημένες μὲ ἔργα τέχνης τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Τὰ ταλέντα αὐτὰ πρέπει νὰ προσεχθοῦν ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς καὶ νὰ δοθῇ ἡ κατάλληλη ὠθηση στοὺς μικροὺς καλλιτέχνες.

Ἀθλητισμός. Οἱ ἀθλητικὲς ομάδες τῶν γυμνασίων προπονοῦνται καθημερινῶς γιὰ μιὰ καλὴ ἐμφάνιση. Τὰ σπὸρ καὶ ὁ ἀθλητισμὸς γέννημα τῆς ἀθάνατης ἐλληνικῆς φυλῆς πρέπει νὰ δοῦν ἀξίους συνεχιστὲς στὰ ἀκούραστα μαθητικὰ νειῶτα. Παρακαλοῦμε τοὺς ἀνταποκριτὰς μας νὰ μᾶς γράψουν λεπτομερῶς γιὰ τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν τοῦ Γυμνασίου των.

Ἡ κυκλοφορία τοῦ Περιοδικοῦ μας. Κάθε δεκαπενθήμερο σταθερὰ ἀυξάνεται ἡ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ μας. Αὐτὸ μᾶς ἐνθουσιάζει καὶ δίνει ξεχωριστὴ τιμὴ στὸν μαθητικὸ κόσμον τῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος ἐνοιῶσε τόσο βαθειὰ τὴν ἀξία ἐνὸς Παγκρητιοῦ μαθητικοῦ περιοδικοῦ. Μᾶς λυπεῖ ὅμως πολὺ τὸ γεγονὸς ποὺ δὲν μπορούμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε στίς ἀνάγκες τοῦ μαθητικοῦ κόσμου καὶ νὰ δημιοῦμε πολλὰς ἐκλεκτὰς συνεργα-

σίαις λόγῳ ἐλλείψεως χώρου. Αὐτὸ θὰ τὸ κατορθώσωμε μόνον ἂν αὐξήσωμε τίς σελίδες. Κάνομε λοιπὸν τὴν ἐξῆς πρότασιν πρὸς ὅλους τοὺς φίλους μας, τοὺς ἀναγνώστες συνεργάτας καὶ ἀνταποκριτὰς μας. Τὸν διπλασιασμὸ τῆς κυκλοφορίας τοῦ περιοδικοῦ στὸ σχολεῖόν τους. Μόνον ἔτσι χωρὶς νὰ αὐξήσωμε τὴν τιμὴ, θὰ κατορθώσωμε νὰ ἀντιμετωπίσωμε τὰ ἔξοδα γιὰ 16 σελίδες καὶ ἀργότερα γιὰ περισσότερες. Ἀς ἀρχίσῃ λοιπὸν στὸ κάθε Γυμνάσιο μιὰ μάχη γιὰ τὸν διπλασιασμὸ τῆς κυκλοφορίας. Μόνον ἔτσι θὰ κάμωμε ἓνα τέλειον περιοδικόν, πλούσιον καὶ φτηνόν, γιὰ νὰ γίνηται εὐκόλως κτῆμα καὶ τοῦ ἀπορωτέρου μαθητοῦ. Περιμένομε τὰς κρίσεις σας καὶ τὰς ἐνεργείας σας.

Τὸ δῶρον τοῦ πρώτου Διαγωνισμοῦ μας. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ διαγωνισμοῦ ἀφ' οὗ ἐμελέτησε τὰς ἀπαντήσεις, ἔκρινε ὅτι τοὺς περισσότερους βαθμοὺς συνεκέντρωσε ὁ μαθητὴς Τσουβαλάκης Ἰωάν. Ηγ' Ἡρ. ὁ ὁποῖος ὅμως ὕστερῃς εἰς τὸν ζωγραφικὸν πίνακα. Δευτέρως εἰς βαθμοὺς ἦλθεν ἡ μαθήτρια Καλογρίδου Ἀθ. Γ.Θ.Χ. ἡ ὁποία ὅμως ἐξωγράφισεν ἓνα θαυμάσιον παραστατικὸν πίνακα.

Ἡ ἐπιτροπὴ δίδει τὸ δῶρον (μιὰ καλλιτεχνικὴν γλάστραν) εἰς τὴν μαθήτρια Καλογρίδου Ἀθ.Γ.Θ. διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ζωγραφικοῦ της πίνακος.

Τὸν μαθητὴν ἐπαινεῖ καὶ τοῦ παραχωρεῖ μίαν συνδρομὴν τῆς «Μαθητικῆς Ἠχοῦς». Εὐχαριστεῖ δὲ ὅλους τοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι ἔστειλαν ἀπαντήσεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ τὴν συμπαθήτριάν μας Καλογρίδου Ἀθ. Γ.Θ. νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ περιοδικοῦ διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ δῶρον της.

Ὁ Νέος μας Διαγωνισμός. Προκηρύσσομε ἓνα πρωτότυπον καλλιτεχνικὸν διαγωνισμὸν γιὰ τὴν συγγραφὴν ἐνὸς μαθητικοῦ ὕμνου. Ὁ ὕμνος πρέπει νὰ εἶναι σύντομος καὶ παραστατικὸς, μὲ ποιητικὴν τέχνην γραμμένος. Ὁ καλῦτερος θὰ τοινοσθῇ ἀπὸ εἰδικὸν μουσικόν, ὁ δευτέ-

ΣΤΗΝ "ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ",

Εἶναι φτωχεῖα ἡ μοῦσα μου πολλὰ γιὰ νὰ σοῦ πῶ νὰ σ' ἐξυμνήσω προσφιλεῖς «Μαθητικὴ Ἠχώ».

Ἐπαινοὶ σοῦ ταιριαζοῦνε καὶ δόξαι καὶ τιμὲς γιὰτ' εἰς ἀστέρι λαμπερὸ στίς παιδικὰς ψυχὰς.

Ἐχει τὸ κάθε τεῦχος σου σελίδες ἐκλεκτὰς π' ἔγραψαν καὶ μελέτησαν τῆς Κρήτης μαθητὲς.

Καὶ μὲ περιεχόμενον ἀγνὸ μορφωτικὸ γνήσιον δημιουργημα τῶν παιδικῶν ψυχῶν.

Στὰ μαῦρα τὰ θρανία σκορπίζεις τὴ χαρὰ γιὰ τοῦτο καὶ διαβάζεσαι ἀπ' ὅλα τὰ παιδιὰ.

Βαθεῖα σοῦ ὑποκλίνομαι θερμὰ σὲ χαιρετῶ ἔξοχο περιοδικὸ «Μαθητικὴ Ἠχώ».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π. ΔΕΙΚΤΑΚΗΣ

Ζ'. ν. τ.

Γυμνάσιον Καστελλίου ἸΚισσάμου.

ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ δάσκαλος στὴν ἀπρόσεχτη μαθήτῳ!

—Τὶ κάνεις Νίκη;
—Καλὰ εὐχαριστῶ.

—Πόσο θάθελα νάχα κι' ἐγὼ μιὰ βιβλιοθήκη σὰν τοῦ Κοκοῦ!!

—Γιὰτὶ Νίκο;

—Γιὰ νὰ μπορῶ νὰ βάζω τὰ βιβλία καὶ νὰ φτάνω τὸ ντουλάπι μὲ τὸ γλυκὸ!

—Μπαμπὰ ὁ ἱατρὸς εἶπε ὅτι ὁ Γιώργος ἔχει ταινία, καὶ ὁ μικρὸς Νίκος; θὰ μᾶς παίξῃ τὸ βράδυ;

ΜΑΡΙΚΑ Ε. ΣΕΡΒΑΚΗ

Γυμν. Νεαπόλεως

ρος καὶ τρίτος θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ ἀναγγελθοῦν καὶ δῶρα.

Ἐμπρὸς λοιπὸν σὲ ἐνέργεια ὅλα τὰ ποιητικὰ ταλέντα γιὰ τὸν καλύτερον μαθητικὸν ὕμνον. Οἱ ἀπαντήσεις νὰ μὴ βραδύνουν.

Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

“Ενα ακόμα εκ των μεγάλων προτερημάτων εις το όποιον κυρίως ο άνθρωπος ωφείλει την πνευματικήν του ανάπτυξιν καθώς και την αποκατάστασιν αυτού εις τον βαθμόν που εδρίσκεται, είναι και η επιμέλεια.

Είναι εκείνη ή όποια αποβάλλει όχι μόνον τας εξωτερικάς ατελείας μας αλλά και τας φυσικάς ατελείας που συνήθως δύνανται να έχωμεν. Και θα είπω κανείς. Τι τάχα να είναι αυτή ή επιμέλεια; Πώς να την πραγματοποιήσωμεν;

Επιμέλεια είναι μία συνεχής άσκησις του πνεύματος. Με την συνεχή μελέτη όλων εν γένει των μαθημάτων και παρουσιαζομένων ευκαιριών τείνομεν να πραγματοποιήσωμεν τους σκοπούς μας.

Πολλάκις παρουσιάζονται τοιαύται ευκαιρίαί ούτως ώστε εάν έπωφεληθώμεν αυτών δυνάμεθα όχι μόνον να πραγματοποιήσωμεν τους σκοπούς μας, αλλά και να αποφύγωμεν πάσαν κακήν επιθυμία.

Ποτέ δέν πρέπει να μάς κυριαρχή ή άμέλεια. Διότι τότε δέν θα δυνηθώμεν να υψώσωμεν τον έαυτόν μας πνευματικώς, δέν θα δυνηθώμεν να ανέλωμεν ν εις την πραγματικήν ζωήν, αλλά θα μείνωμεν πολύ χαμηλά που κανείς σχεδόν δέν θα μάς προσέχη.

“Ανθρωποι και δλόκληρα κράτη ωφείλουν εις αυτήν την ευημερίαν τους, την καλύτερά ζωή, και πάλι, τι άλλο καλό ή θέλησής τους ήθελεν αποδώσει δια της υπομονητικής προσπάθειας.

Διά της επιμέλειας ο άνθρωπος, μικρός κατ' έρχας, εξέκίνησε από τά μαθητικά θρανία και προχωρώντας σιγά—σιγά κατώρθωσε να αποκτήσῃ τό επάγγελμα που σήμερα κατέχει εις την κοινωνία.

Δι' αυτής, ως γνωρίζομεν, κατώρθωσε ο Δημοσθένης ν' αποβάλλη την τραυλότητα που ή φύσις του είχε κληρονομήσει και να αποδῇ ο μεγαλύτερος σχεδόν ρήτωρ των αιώνων.

Πρέπει λοιπόν πάντοτε να είμεθα επιμελείς. “Η επιμέλεια χαρίζει εις ήμάς ένα καινούργιο κόσμο άνώτερο πνευματικώς, άνώτερο χριστιανικώς. Αυτή πάντοτε μάς προωθεϊ εις την μελέτη του ωφελίμου άναγνώσματος από τό όποιον εισάγομεν χρησίμους εις την ζωήν εϊκόνας.

Είναι πάντοτε βέβαιον ότι αι σκέψεις μας αι όποια αποτελούν ποικίλην σημασίαν δύνανται να έλθουν εις την κανονικήν τους όδόν άφου προηγουμένως εξετάσωμεν αυτάς καλώς και τους δώσωμεν τον δρόμον της αληθείας και της άρετής που κοσμεϊται από τας ευγενεστέρας πράξεις.

Δι' όλα αυτά λοιπόν και σύ μικρά μαθητή από τώρα δείξε την επιμέλειάν σου. “Ανοίξε εις αυτήν τους δρόμους της φαντασίας και της άνωτερότητας.

Στήσε αυτήν ως τιμόνι της ζωής σου και άδιστακτως χρησιμοποιεί αυτήν. Διότι μόνον με την χρήση αυτής θα δυνηθής να γίνης κύριος της ζωής και άξιον τέκνον της κοινωνίας. “Ως στρατιώτης πλήρης θάρρους ώπλιζε τον έαυτόν σου κατά των επιθέσεων του διαίμονος.

Πρόσεξε λοιπόν καλά και τοποθέτησε αυτήν εις

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

“Η εκπλήρωσις του καθήκοντος άπαιτεί πολλάκις την Θυσίαν. Θυσίαν άναπαύσεως, ήσυχίας, χορήματος, αίματος, ζωής.

Είσαι πατέρας; Πώς θα δυνηθής ν' ανταποκριθής εις υποχρεώσεις άπέναντι της οικογενείας, αν δέν τρέξης και κοπιάσης και εν ανάγκη να θυσιάσθής; Είσαι μητέρα; Πώς θα κατορθώσης να εκπληρώσης καθήκοντα άπέναντι συζύγου και τέκνων αν δέν αγωνισθής και άγρουπνήσης;

Τό καθήκον επιβάλλει θυσίας. “Ο διδάσκαλος άγωνίζεται. “Ο μαθητής τάλαιπωρείται, “Ο εργάτης μοχθεί. “Ο νοσοκόμος άγρυπνεϊ. “Ο ιατρός πολλάκις άνησυχεί. Και πάντες όσοι γνωρίζουν να έπιτελούν έντίμως τό καθήκον, γνωρίζουν εν ταυτώ και να υπομένουν άγώνας, κόπους, τάλαιπωρία, θυσίας.

Θα ήτο άρα άνόητον, ή τουλάχιστον θα προέδιδεν άγνοϊαν, εάν έλέγαμεν, ότι και ο στρατιώτης θα ήδύνατο χωρίς θυσίαν να φανή πιστός του καθήκοντος τηρητής; “Οχι. “Από τών στρατιωτών ή θυσία είναι άχώριστος, διότι ο στρατιώτης έχει την υποχρέωσιν να αγωνισθῇ δια να τιμήσῃ την πατρίδα του, να άνακουφίσῃ άλυτρώτους λαούς στενάζοντας υπό βάρβαρον κατακτητικόν ζυγόν, να προστατεύσῃ γυναικόπαιδα, να φρουρήσῃ και να διατηρήσῃ και να παραδώσῃ εις τους μεταγενεστέρους άκεραίαν, αλώβητον, τιμημένην την έθνικήν παρακατάθήκην. “Ιδιαιτέρως όμως ο στρατιώτης του άγωνιζομένου “Ελληνικοῦ Στρατοῦ, έχει την υποχρέωσιν να υπερασπισθῇ τόν Σταυρόν της κυανολεύκου, και την πίστιν του Χριστοῦ, πιστίν την όποιαν έστερέωσαν και έξηλώσαν και έμεγάλωσαν τά μαρτυρικά αίματα τών προγόνων ήμῶν, να την κρατήσῃ άγνήν, άσπιλον και άμόλυντον, δια να την παραδώσῃ τοιαύτην και εις τους μεταγενεστέρους.

Τό καθήκον λοιπόν του στρατιώτου ζητεϊ θυσίαν, θυσίαν πολύτιμον, την πολυτιμωτέραν όλων τών άλλων, την θυσίαν του αίματος και της ζωής αυτού. Είναι ή ένδοξότερα θυσία, θυσία ευγενής, θυσία έντιμος. Είναι ή θυσία, ή όποια δημιουργεί τους ήρώας, άναδεικνύει τους μάρτυρας, προμηθεύει τας δάφνας και χαρίζει τους στεφάνους. Είναι ή θυσία δια της όποιας άνακύπτου, εκ της δουλείας τά έθνη—άνακτούν την έλευθερίαν τά κράτη, και κατευθύνονται προς τά έμπρός οί λαοί.

Και δια τοῦτο, ένῶ οί βαδίζοντες προς την θυσίαν δια τό υπέρ πίστεως και πατρίδος καθήκον όφείλουν να βαδίζουν γενναίοι και αποφασιστικοί, έχοντες υπ' όψιν των τους λόγους του Γκαίτε, “ό δρόμος της χάριτος είναι στρωμένος με την πέτραν της θυσίας

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΚΟΚΟΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Τάξις Ζα Γυμν Βάμου

τους πολύτιμους θησαυρούς της σκέψέως σου, και πράγματι θα ίδής ότι δι' αυτής και μόνο αίρονται και τά πιο δύσκολα πράγματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΤΙΓΡΙΝΤΑΚΗΣ

Μαθητής Δης Τάξεως “Εκκλησ. Σχολής Κρήτης

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΜΟΥ ΖΩΗΣ

Με τὸ χειμῶνιασμα ἡ ζωὴ
τὰ φύλλα τῆς τινάζει
κι' ὅσα δὲν παίρνει ὁ ἄνεμος
ἢ Μνήμη τὰ συνάζει.

"Ἄθελα μούρχονται στὸ νοῦ αὐτοὶ οἱ στίχοι αἱ
ἁρμορφὲς τοῦ Δροσίνου.

"Ίσως ἐμεῖς νὰ μὴ ἐρισκώμαστε στὸ τελευταῖο
τὸ παγερὸ χειμῶνιασμα, ὅμως δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε
πὼς δὲν εἶναι χειμῶνιασμα αὐτό, τὸ τέλος μιᾶς ἁρμορ-
φῆς καὶ ξένοιαστῆς ζωῆς, ποὺ χάθηκε στοῦ χρόνου
τοῦ σκληροῦ τὸ πέρασμα.

Ποῖδ' ἔμπορεῖ, ὅταν τὸ τέλος πλησιάζει, νὰ μὴν
ἀναπολήσῃ τὴν ἀρχὴν κι' ὅ,τι ἁρμορφε ἔγινε μέχρι τὸ
τέλος. "ὦ! "Ἄν μπορούσα νὰ ξαναγύριζα καὶ νὰ ξανα-
ζοῦσα μιὰ μιὰ τίς πίκρες καὶ τίς χαρές, ποῦ πότε
ἔσφιγγαν τόσο τὴν ψυχὴ μέχρι νὰ πονέσῃ κι' ἄλλοτε
τὴν ἀνοίγαν τόσο, τὴν ἀφίγαν τόσο ἐλεύθερη ποῦ
ἴσως νὰ φθάσῃ καὶ στὸν οὐρανὸ μπορούσε.

Κι' ἀνοίγοντας τὴν αὐλαίαν τῶν περασμένων βλέ-
πω τὸν ἑαυτὸ μου πότε νὰ λικνίζεται σὲ πέλαγα εὐτυ-
χίας, σὰν τὴν ἱτιοῦλα ποὺ γύρω τῆς τρελλοπαίζει ὁ
ἄνεμος, πότε νὰ δέρνεται στ' ἀφρισμένα κύματα τῆς
ἀπελπισίας σὰν ξεριζωμένο δεντρί. Κι' ἦταν ἁρμορφα
τότε.

"Ἐτσι μοῦ φαίνεται τώρα τουλάχιστον. "Ίσως
γιατὶ ὅλα τὰ τυλίγει τὸ ἀχνόθαμπο πέπλο τὸ ἀδιαπέ-
ραστο, τοῦ μακρυνοῦ, τοῦ περασμένου.

"Ἐνα ὁμόφωνο Ἀντίο τῆς θλιμμένης μας ψυχῆς
συνοδεύει τὸ ἀργὸ πνυχτὸ κλάμα ποὺ συνταράσσει σὰν
ὕφαίστειο τὰ κατὰβθα τοῦ εἶναι μας, καθὼς ἀποχαι-
ρετοῦμε φέτο τὸ ἀγαπημένο μας σχολεῖο.

"Ὁ καθένας ποὺ λέει ὅτι τελειώνουμε τὸ Γυμνάσιο
δὲν αἰσθάνεται τίποτα βαθύτερο ἀπὸ μιὰ ἀπλὴ σκέ-
ψη στὸ νοῦ.

Μὰ γιὰ μᾶς εἶναι τόσο διαφορετικὸ, τόσο πικρὸ κι'
ἀνείπωτο.

"Ἀπὸ τὸ τελευταῖο αὐτὸ σκαλὶ ποὺ φθάσαμε ὅστε-
ρα ἀπὸ χρόνων μελέτη, μιὰ μανία πίσω κι' ἀκόμα πέ-
ρα, μιὰ μόνη, φέρνει στὰ μάτια δάκρυα, ποὺ λὲς κι'
εἶναι τὰ πρωτοδόχια σὲ διψασμένη γῆ.

"Ἐτσι τὰ βλέπομε τώρα. Ἀπὸ δῶ φῶς ἀπὸ κεῖ
σκοτάδι.

Κι' ὅταν σὲ λίγο τὸ σκοτάδι γίνε φῶς πρέπει νὰ
λάμπῃ δυνατὰ σὰν ἀστὲρι πρωτόγνωρο νὰ κάμῃ τοὺς
ἄλλους νὰ νοιώσουν πὼς ναί! κάποιο καινούργιο ἀ-
στὲρι ἀνέτειλε.

"Ἐτσι πρέπει νὰ γίνῃ νομίζω.

"Ἡ ζωὴ ποὺ με τὰ χίλια φῶτα τῆς τὰ ποικιλό-
χρωμα μαγνητίζει, δὲν πρέπει νὰ μᾶς θαμπώσῃ στὸ
πρωταντίκρουσμα.

Δύσκολοι κι' εὐκολοὶ δρόμοι μᾶς προσκαλοῦν.

Ποιὸν νὰ προτιμήσωμε; τί νὰ κάνωμε ὅταν ἡ κοι-
νωνία γεμάτη ὄνειρα γιὰ μᾶς, μᾶς δεχθῇ στὴν ἀγκα-
λιά τῆς;

Πόσα προβλήματα! Κι' ἐκτὸς ἀπ' τὰ μεγάλα
τὰ γενικά, ὑπάρχουν κι' ἄλλα μικρότερα ποὺ αὐτὰ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Τὴν ψυχὴ μου ἀπαλὰ νανουρίζουν
λουλουδένιες γλυκὲς νοσταλγίες,
μελωδίες παλῆς μου θυμίζουν
περασμένες, χρυσὲς ἱστορίες

Πλάνε χρόνε ποῦ πᾶς καὶ διαβαίνει
πρὶν τελειώσουν οἱ ὁμορφες ὥρες
πὲς μου ἀντάρτη γιατί δὲν προσμένεις
μόν' ἀρχίζεις καὶ πάλι τίς μπόρες;

Στοχασμοὶ οἰγοφόροι μὲ φέρνουν
σὲ χρυσᾶ, μαγικὰ περασμένα
ἀπ' τὴν τόση ρουτίνα μὲ παίρνουν
καὶ σὲ μέρη μὲ πᾶν μαγεμένα.

Κι' ἐσὺ χρόνε στιγμὴ δὲν προσμένεις
μὰ στὴν ἄβυσσο πάντα κυλᾶς
μιᾶς ἐλπίδας παλῆς μαραμμένης
τὰ συντρίμια μὲ λύσσα σκορπᾶς.

ΜΑΝΩΛΗΣ Ι. ΚΟΥΡΙΝΟΣ

Γυμνάσιο Ἁγίου Νικολαίου Κρήτης

πρέπει πρῶτα νὰ λυθοῦν γιὰ ν' ἀνοίξουν καὶ στ' ἄλ-
λα τὸ δρόμο.

Πάντως ἐμεῖς ἐλπίζομε κι' ὀνειρευόμαστε κι' ἔ-
τσι προχωροῦμε.

Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς πὼς λίγο πρὶν, χθὲς τὸ
Καλοκαίρι, τίποτ' ἄλλο δὲν σκεφτόμασταν μόνο πότε
ν' ἀνοίξουν τὰ ἀγαπημένα μας σχολεῖα. Καὶ πλάθαμε
ὄνειρα γιὰ τὴν νέα τὴν χρονιά. Τώρα μόνο ἀναμνήσεις
μαζεύομε λὲς καὶ θέλομε νὰ τίς φτιάξωμε σ' ἕνα
ἀγνὸ λουλουδάκι μὲ τόση δροσιὰ ὅση τοῦ χάρισε τὸ
νεανικὸ περιβάλλον του, ποὺ θέλομε νὰ τὸ φυλάττωμε
δαθεία στὰ φύλλοκάρδια μας γιὰ νὰ μὴν τὸ μαρά-
νῃ ὁ σκληρὸς Χρόνος, νὰ μὴν τὸ σαρώσῃ ὁ τρελλὸς
ἄνεμος, μόνο πάντα ἢ Μνήμη μὲ ἀγάπη καὶ στοργή
νὰ τὸ φροντίζῃ καὶ νὰ τὸ κἀνῃ ἀθάνατο.

"Ἄς ἦταν τουλάχιστον νὰ μὴν τελειώσῃ αὐτὸς ὁ
χρόνος, ὁ τελευταῖος. Νὰ μείνωμε πάντα ἐδῶ στὰ
θρανία, στὶς τάξεις, μὲ ὅλα τὰ ἀγαπημένα πρόσωπα
γύρω μας.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς δὲν θὰ ξαναζήσωμε τόσο ἁρμορ-
φα καὶ ξένοιαστα. Πάντα ὅταν μὲ τὰ χιόνια στὰ μαλ-
λιά θ' ἀναπολοῦμε στὰ περασμένα, σταθμὸ θ' ἀποτελῇ
ἡ ζωὴ μας αὐτὴ ἢ ἀνείπωτα γλυκειά.

"Ὅμως κάθε τι ὠραῖο χάνεται πρὶν γρήγορα ἀπὸ
τ' ἀσχημο. Χάνεται καὶ δὲν μένει μόνο ἡ ἀνα-
λαμπή του, ὅπως μιὰ ἁμορφὴ Δύση ἢ λουσμένη μὲ
ὅλα τὰ χρώματα τῆς Ἰριδὸς, γλυκοτραγουδᾷ μιᾶς
δλόγλυκεας μέρας τὸ πέρασμα.

"Ἀσφαλῶς ὅμως ἡ μαθητικὴ ζωὴ εἶναι τόσο
ὠραία γιατί συμβαδίζει μὲ τὰ νιάτα.

Κι' ὅπως λέγει ὁ μεγάλος μας Παλαμᾶς
Χαρὰ γλυκειά, μελαγχολικὴ κι' ἄς εἶναι, εἶναι χαρὰ
στὸ λυγισμένο ἀπὸ τὰ χρόνια τὰ φευγάτα
νὰ βλέπῃ ἕνα χαμόγελο σὲ χεῖλη δροσερὰ
ποῦ φωτίζει περαστικὸ τὴ στράτα.

"Ἄ! τί ὠραῖα τὰ νιάτα!

ΡΕΝΑ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Τάξις Η'. Γυμνασίου Γεραπετράς

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Γεωργιάκηνη Δημ. τ.δ. Η' Γυμνασίου Καστελλίου Κισσάμου.

Πολύ σέ ευχαριστούμε καλέ μας φίλε για τὸ φιλικὸ γράμμα σου. Ἡ συνεργασία σου ἐγκρίνεται. Θὰ κυττάζουμε νὰ δημοσιευθῇ. Ἀπὸ τὸ Γυμνάσιό σας περιμένουμε περισσότερη πνευματικὴ δημιουργία καὶ πλατεῖα κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ. Θέλομε τὴν «Μαθ. Ἠχώ» νὰ τὴν κάμετε καὶ δικό σας περιοδικό.

Δικμαντάκη Σταυρ. Ζ' Κλ. "Οχι ἐπίκαιρο. Γιατὶ γράφεις σὲ πρόχειρο;

Ἐλῳότου Εὐαγ. Η' τ.δ. Γ.Θ.Η. Τὸ γράμμα σου μᾶς ἐνθαρρύνει στὸ ἔργο μας. Σὲ ευχαριστοῦμε για τὸ ἐνδιαφέρον σου ὅπως καὶ ὅλων τῶν συμμαθητριῶν μας τοῦ Γυμνασίου σας. Ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον Ὡθλέων Ἡρακλείου περιμένουμε ἐκλεκτὲς καὶ πρωτότυπες συνεργασίες. Τὴν «Μαθ. Ἠχώ» θέλομε νὰ τὴν κάμετε καὶ δικό σας περιοδικό. Τὸ ποιηματάκι σου καλὸ, στὸ περιεχόμενο, ὕστερεϊ στὸ στίχο.

Συντζουλάκηνη Στυλ. Η' τ.δ. Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου.

Πολύ σέ ευχαριστοῦμε για τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προθυμία σας. Γράψτετὲ μας για ὅλη τὴν κίνηση τοῦ Γυμνασίου σας. Τὸ ποίημά σου καλὸ. Θέλει ὅμως διόρθωμα στὸ στίχο. Στείλε μας ἄλλο.

Μευντάκηνη Κων(νον) Η' τ.δ. Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου.

Ὁμοίως σέ ευχαριστοῦμε. Τὸ Γυμνάσιόν σας πρέπει νὰ μᾶς δώσῃ πολλά.

Πολύμνιζ Γ.Θ.Χ.

Δὲν δημοσιεύεται συνεργασία μὲ ψευδώνυμο,

Ταμπουρτζῆνη Νικόλαον Εα Γυμνασίου Νεοπόλεως.

Τὸ φιλικὸ σου γράμμα μᾶς συγκινεῖ. Γιατὶ ὅμως γράφεις «μὲ μεγάλη μου χαρὰ διαβάζω τὸ περιοδικό σας...». Ἀγαπητέ μας φίλε τὸ περιοδικὸ δὲν εἶναι δικό μας εἶναι καὶ δικό σας εἶναι περιοδικὸ ὅλων τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς Κρήτης, ὅπως θὰ διάβασες καὶ σὲ μιὰ ἐγκύκλιο τοῦ σεβαστοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Παρακαλοῦμε λοιπὸν ὅλους τοὺς συμμαθητὰς καὶ συμμαθητριάς μας νὰ γράφουν «τὸ περιοδικό μας». Ἐ-

μεῖς ἐδῶ μπορεῖ νὰ ἔχουμε τὴν εὐθύνη για τὴν κανονικὴ τοῦ ἔκδοσης καὶ τίποτ' ἄλλο. Τὸν ἀγαπητό σας καθηγητὴ κ. Γωνιωτάκη νὰ ευχαριστήσης ἐκ μέρους μας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ νὰ τὸν παρακαλέσης νὰ μᾶς στείλῃ καμμιὰ ἐργασία του νὰ τὴ δημοσιεύσωμε, σχετικὴ μὲ τὸ τόσο προοδευτικὸ Γυμνάσιό σας.

Παπαδογιάννηνη Ἰωάννηνη Ζ' τ.δ. Καστελλίου Κισσάμου

Καὶ ἐμεῖς τὸ θεωροῦμε τιμὴ μας νὰ ἔχουμε ἐνθουσιώδεις συνεργάτες.

Δρυλλερᾶκηνη Γιάννηνη τ.δ. Ζ. Γυμν. Νεοπόλεως.

Δυστυχῶς τὸ πρωτοχρονιάτικο ἐλάβαμε ἀργά. Τὸ ποίημα καλὸ. Σὲ συγχαίρομε για τὴν προσπάθεια καὶ τὴν γόνιμη καὶ θετικὴ ἐργασία σου. Τὸ Γυμνάσιό σας μᾶς δίδει τὴν πιδ ἐκλεκτὴν συνεργασία. Νὰ διαβιβάσης τὰ θερμά μας συγχαρητήρια εἰς τὸν Γυμνασιάρχη σας καὶ τοὺς καθηγητὰς σας.

Ζερβᾶκη Μαρίας τ.δ. Στ' Γυμν. Νεοπόλεως.

Δυστυχῶς τὸ πρωτοχρονιάτικο ἐλάβαμε ἀργά καὶ δὲν εἶναι πλέον ἐπίκαιρο. Μπορεῖς καὶ γράφεις καλὰ Στείλὲ μας ἄλλο. Σὲ ευχαριστοῦμε για τὸ ἐνδιαφέρον σου. Περιμένουμε, ὅπως γράφομε καὶ σὲ ἄλλους συμμαθητὰς σας, πολλὰ ἀπὸ τὸ Γυμνάσιό σας.

Ἀρτεουλᾶκηνη Σωτήριον Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου.

Σὲ ευχαριστοῦμε διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Δὲν ἔχεις δίκιο, τὸ Γυμνάσιόν σας πολλὰ μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ. Ἡδὴ ἔχομε ἀρκετὲς συνεργασίες.

Παπαστεφανᾶκηνη — Χρονᾶκηνη Νίκον Η' τ.δ. Γυμν. Νεοπόλεως.

Σὲ ευχαριστοῦμε πολὺ φίλε μας για τὰ ἀνυπόκριτα λόγια σου. Διακρίνομε στὸ πρόσωπό σου ἓνα ἀνήσυχο πνεῦμα ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὰ πρῶτα σκαλοπάτια καὶ θέλει ν' ἀνεβῇ ψηλὰ για νὰ γνωρίσῃ καὶ ἄλλους ἀγνωστούς ψυχικοὺς καὶ πνευματικοὺς κόσμους. Σοῦ συνιστοῦμε ὁμῶς νὰ ἀποφεύγῃς ἀπὸ τώρα τὸ δογματισμὸ καὶ πιδ μπροστὰ νὰ μελετήσης πολὺ καὶ ὄχι μονόπλευρα. Αὐτὸς ποὺ θὰ μπορεῖ νὰ ἐρευνᾷ καὶ πλατεῖα νὰ κρίνῃ πρέπει πρῶτα, πολλὰ νὰ διαβάσῃ καὶ πολλὰς

παρατηρήσεις νὰ κάμῃ πάνω στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του καὶ στοὺς ἄλλους. Δὲν μποροῦμε ἀπὸ τὴ στήλη, αὐτὴ νὰ ποῦμε περισσότερα. Οἱ ἐργασίες σου μὲ παλμὸ γραμμένες Στείλε μας ἄλλες πιδ σύντομες καὶ ἐπίκαιρες χωρὶς νὰ προσπαθῇς παντοῦ νὰ φιλοσοφήσης καὶ νὰ βγάνῃς ὁ ἴδιος τὰ συμπεράσματα. Τὰ συμπεράσματα θὰ τὰ βγάλουν οἱ ἀναγνώστες.

Γεωργεῖση Γεωργίαν τ.δ. Ζ' Γυμν. Νεοπόλεως.

Τὰ πρωτοχρονιάτικα τὰ ἐλάβαμε ἀργά. Λυπούμεθα πολὺ ποὺ δὲν ἐδημοσιεύθησαν. Στείλε μας ἄλλη συνεργασία. Σὲ ευχαριστοῦμε πολὺ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας.

Κροτσάληνη Γεώργιον Η' τ.δ. Γυμνασίου Ἱεραπέτρας.

Τὰ θερμότερά μας συγχαρητήρια για τὴν πρόοδο τῆς τάξεώς σας καὶ τοῦ Γυμνασίου σας. Θὰ δημοσιεύσωμε τὴν περιγραφή για τὴν καλλιτεχνικὴ σας κίνηση για νὰ δοῦν καὶ νὰ σᾶς μιμηθοῦν καὶ τὰ ἄλλα Γυμνάσια. Ἀξίζει καὶ ἐκεῖνος καὶ σὲ σᾶς καὶ στὸ Γυμνασιάρχη σας καὶ στοὺς καθηγητὰς σας.

Γραμματικᾶκηνη Ἑμμ. Ζ' Γυμν. Νεοπόλεως

Τὸ τόσο φιλικὸ γράμμα σου μᾶς ἐνθουσιάζει για τὸ ἔργο μας ὥστε μὲ περισσότερο ζήλο νὰ συνεχίζωμε τὴν προσπάθειά μας.

Δεικτάκηνη Ἀθανάσ. Ζ' Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου.

Τὸ ποιηματάκι σας εἰλικρινὰ μᾶς συγκινεῖ. Θὰ τὸ δημοσιεύσωμε. Κυκλοφορήσατε σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς τάξεώς σας καὶ ὅλου τοῦ Γυμνασίου σας τὸ περιοδικὸ για νὰ τὸ διατηρήσωμε στὴ ζωὴ καὶ για νὰ τοῦ ἀξήσωμε τίς σελίδες.

Μιχαηλᾶκηνη Γεώργ. Ἀπόφ. Γυμν. Ἱεραπέτρας.

Μὲ χαρὰ μας βλέπομε ὅτι δὲν μᾶς ἐξγῆνε καὶ οἱ παλαιοὶ μας φίλοι. Τοὺς ευχαριστοῦμε καὶ μὲ συγκίνησιν παίρνομε κάθε τους γράμμα.

Δαμετόπουλον Κων. ἀπόφ. Β' Γυμν. φοιτητῶν Φυσικῶν.

Μᾶς συνεκίνησε εἰλικρινὰ τὸ τόσο φιλικὸ σου γράμμα, μᾶς ἐνθουσίασε ἡ προθυμία καὶ ἡ ὁρεξὴ ποὺ μᾶς γράφεις. Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα μὲ τίς ἀπόψεις σου καὶ μὲ με-

Ὁρθὰς λύσεις τῶν ἀσκήσεων τοῦ Εὐφύλλου μᾶς ἀπέστειλαν οἱ κάτωθι:

Δοκιμάκης Γεώργ. Γυμν. Βάμου 46, Μακράκης Μην. Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος, 46, 48, 58, Μποτωνάκη Θεμ. Ζβ' Γυμν. Βάμου 46, Ζερβουδάκης Ἰωσ. Ζα' Γυμν. Βάμου 46, 47, 48, Παπαδογιάννης Ἰωάνν. Ζ' Γυμν. Καστελλίου, 46, 47, 51, Ἀρετουλάκης Σωτ. Ζ' Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου 46, 47, Κοτσολάκης Μιχ. Ηβ' Πρ. 65, Τσίκας Ζβ' Πρ. 65, Παπαματθαίου Νικ. Η Γυμν. Νεαπόλεως 46, 68, 53, 56, 58, 60. Κασσωνάκης Ι. Κλ. Ρεθύμνης 65.

Ὁρθὰς λύσεις τῶν tests of

Εὐμορφιάδου Πόπη Εα' Γ. Θ. Χ. = 6, 9, Δοκιμάκης Γεώργ. Γυμν. Βάμου 1, 6, 9, Μακράκης Μην. Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος 1, 9 Μποτωνάκη Θεμ. Ζβ' Γυμν. Βάμου 1, 3, 9, Λαϊνάκη Φιλ. Δβ' Γ.Θ.Χ. 1, 9, 10, Ἐλῳότου Εὐαγγ. Η' Γ.Θ.Γ. 1, 4, 6, 9, 10,

γάλη μας εὐχαρίστηση θὰ δεχόμαστε πάντοτε κάθε συμβολὴ καὶ συνεργασία τῶν καλῶν μας φίλων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἰδρυτῶν τοῦ περιοδικοῦ μας, πρὸ πάντων σὲ θέματα τόσο διαφωτιστικά ὅσο τὸ δικό σου. Στὸ ἄλλο τεῦχος θὰ δημοσιεύσουμε τὸ πρῶτο μέρος. Στείλε μας καὶ τὴν συνέχεια.

Ψυλλογὴν Στ. Ηγ. Πρ.
Σὰν χρονογράφημα ὑστερεῖ. Εἶναι καὶ μακροσκελές.

Συντζουλάκη Στυλ. Η' τόξ. Γομν. Καστελλίου.

Τὸ πρωτοχρονιάτικόν σου ἐλήφθη πολὺ ἀργά.

Ψυγουδάκης Μαρ. Π. Κλ. Γ.Θ.Χ.
Μαρμυτάκης Εὐαγγ. Στ. β. Γ.Θ.Χ.

Ἡ συνεργασία σας ἐγκρίνεται. Ἀπαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα ἐλάβαμε μέχρι τῆς 12 Ἰανουαρίου.

Παρακαλοῦμε τοὺς φίλους νὰ μᾶς στέλνουν ἐγκαίρως τὴν ἐπίκαιρὴν ὕλην. Πολλὲς καλὲς συνεργασίαι Χριστουγεννιάτικες καὶ Πρωτοχρονιάτικες δυστυχῶς δὲν θὰ δημοσιευθοῦν διότι ἐλήφθησαν ἀργά. Σ' αὐτὸ δὲν φταίμε ἡμεῖς. Ἡ ὕλη δίδεται σὲ τυπογραφεῖο 5 ἡμέρας πρὸ τῆς κυκλοφορίας.

Μπαρουλάκη Εἰρ. Ζβ' Γυμν. Βάμου 1, 3, 8, 9, 10 Θεοδορογλάκης Στ. Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου 1, 9, Μουντάκης Κων. Η' Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου 6, 9, 10, Ἀρετουλάκης Σωτ. Ζ' Γυμν. Καστελλίου Κισσάμου 4, 6, 8, 9, Τσουρουνάκης, Στυλ. Στ' β' Β.Γ.Χ. 1, 4, 9, 10, Λιαπάκης Ἀντ. Στ' β' Β.Γ.Χ. 1, 2, 5, 6, 7, 8, Κυριακάκης Κων. Δα' Β.Γ.Χ. Ἀλιγιζάκης Κων. Δα' Β.Γ.Χ. 5, 6, 7, Κοτσολάκης Μιχ. Ηβ' Πρ. 1, 4, 5, 6, 3, 8, Τσίκας Κων. Ζγ' Πρ. 1. 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, Ἀλιγιζάκη Χρ. Ζα' Κλ. Γ. Θ. Χ. 6, 7, Μπαζάκης Ἰωάν. Δβ' Β.Γ.Χ. 1, 5, 6, 7, 10, Κασσωτάκης Ι Η' Κλ. Ρεθύμνης 1, 4, 5, 6, 7, 1. Πολύμνια Στ' Γ. Θ. Χ. 6, 7.

Ἐπίσης νέας συνεργασίας μᾶς ἔστειλαν οἱ ἑξῆς:

Ταμπουρατζῆς Νικ. Εβ' Γυμν. Νεαπόλεως, Βασ, Παπαδομανωλάκη, Στ' Γυμν. Βουκολιῶν, Μιχαλαράκη Γεωργ. Ἀπόφ. Γυμν. Ἱεραπέτρας, Δοκιμάκης Γεωργ. Ζα' Γυμν. Βάμου, Μποτωνάκη Θεμ. Ζβ' Γυμν. Βάμου, Ζερβουδάκης Ἰωσ. Ζα Γυμν. Βάμου, Ἐλῳότου Εὐαγγ. Η' Γ.Θ.Χ. Μουντάκης Κων Π' Γυμν. Καστ. Κισσάμου, Διακουλάκης Νικ. Ε' Γυμν. Ἱεραπέτρας Παπαδογιάννης Ἰωάνν. Ζ' Γυμν. Καστ., Ἀρετουλάκης Σωτ. Ζ' Γυμν. Καστ. Κισσάμου, Γραμματικάκης Ἐμμ. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως, Δεικτάκη Μαρ. Γυμν. Καστελ. Κισσάμου, Τσιναράκης Ἀνδρ. Ζα' Γυμν. Βάμου, Παπαδάκη Βασ. Γυμν. Ρεθύμνης, Χουδαλάκης Νικ. Ζγ' Πρ. Τσουρουνάκης Στυλ. Στ' β' Β.Γ.Χ., Καστανάκης Σερ. Γα' Πρ. Κυβερνητάκης Κων. Ηβ' Πρ., Λουρεντζάκης Ἀντ. Ηβ' Πρ., Μαθιουδάκης Ἐμμ. Ηβ' Πρ., Χατζηδάκης Ἐλ. Ηγ' Πρ., Χουλιόπουλος Ἰωάν. Ηγ' Πρ., Καλομοιράκη Γεωργ. Ζα' Κλ. Γ.Θ.Χ., Μπατιστάκης Ζαχ. Δβ' Β.Γ.Χ., Κοτσολάκης Μιχ. Ηβ' Πρ., Φλεμετάκης Νικ. Στ' Γυμν. Βάμου. Ἀλιγιζάκη Χρ. Ζα' Κλ. Γ.Θ.Χ., Σκορδαλάκης Ἐμμ. Γυμν. Πόμπιας, Ρουμελιωτάκης Σοφ. Ε. Ο. ΣΘ., Κασσωτάκης Ι Η' Κλ. Ρεθύμνης, Πολύμνια Στ' Γ.Θ.Χ.

Πῶς δυνάμεθα νὰ μεταφέρωμεν μέσα σ' ἓνα ἀσπὶ κρασί καὶ ξύδι;

Καστρινάκης Θεοδ. Ηα' Πρ.

2) Πόσο χῶμα περιέχεται σὲ μιὰ κυλινδρική τρύπα τοῦ ἐδάφους, βάθους 4 μέτρο. καὶ διαμέτρου 2 μέτρο. ἂν ἔν κυβικὸ μέτρο χῶματος ζυγίζει 5 τόνους.

Μυρομιχελάκη Πόπ. Γ.Θ.Χ.

3) Μπορεῖτε νὰ σχηματίσετε τὸν ἀριθμὸν 9999 χρησιμοποιῶντες τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

Τσιναράκης Ἀνδρ. Γομν. Βάμου

4) Ποιὰ πόλη ἑλληνικὴ φαίνεται ὅτι τὴν ἔχω εἰς τὰ δεσμά.

Διανευδάκης Ἐμμ. Γομν. Πόμπιας

5) Ποῖος μεγάλος βασιλεὺς τῆς ἀρχαιότητος λέγει ὅτι εἶδες κάποιον μεγάλο ζῶον;

Κικουλάκης Νικ. Γομν. Ἱεραπέτρας

6) Πῶς ὀνομάζεται ἱεῖνος ποὺ πωλεῖ τὴν μητέρα του;

Ταμπουρατζῆς Νικ.

Ζβ' Γομν. Νεαπόλεως

7) Τῆς Σπάρτης βασιλεὺς ἀνὰ ποδα διαβάξω καὶ ἀμέσως τὴν λαλιὰ μὲ φόβον κατεβάξω

Παπαδομανωλάκη Βασ.

Στ' Γομν. Βουκολιῶν.

8) Ποιὸ φρούτο ποθεῖ τὸ λάδι;

Κυβερνητάκης Κων Ηβ' Πρ.

1) Ποιὸ πρᾶγμα ἔχει μόνο ἓνα μάτι καὶ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ ἰδῇ;

Μπατιστάκης Ζαχ. Δβ' ΒΓΧ

10) Πάρε δυὸ νότες ἑνωσέ της, καὶ μὲ ἀνθὴ ἀπ' αὐτάς, ὁπότε θὰ ἰδῇς μπροστά σου ὄσπρια πολὺ γνωστά.

Δεικτάκη Μαρ. Καστ. Κισσάμου

“ΕΛΠΙΣ”

“Ω: σύ, Βασίλισσα τοῦ νοῦ τοῦ πάντα βασιλεύεις σ' ὅλα τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ. Μὴ λησμονεῖς καμμιά φορὰ μακρὰν σὰν ταξιδεῖς, πῶς φεύγεις καὶ ἔχεις ὁρφανὰ.

ΧΑΤΖΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ηβ' Αου Γομν. Χανίων

72) Νὰ εὐρεθῇ ἀριθμὸς ὅστις διαιρούμενος διὰ 7, νὰ δίδῃ ὑπόλοιπον 1, διὰ 1. ὑπόλοιπον 10, καὶ διὰ 13 ὑπόλοιπον 3. Τὸ δὲ εἶδος αἰσθημάτων τριῶν πηλίκων νὰ εἶναι ἴσον πρὸς τὰ 3)10 τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ.

Κοταλκίνης Μιχ. Ηβ' Πρ

73) Ἀκτὶς μονοχρόου φωτὸς προσπίπτει ἐπὶ πρίσματος ὑπὸ γωνίαν 45° καὶ διαθλωμένη ἀναδύεται τοῦ πρίσματος ὑπὸ γωνίαν 90° . Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ δείκτης διαθλάσεως τῆς ὕλης τοῦ πρίσματος εἶναι $\sqrt{2}$ νὰ εὕρεθῇ ἡ διαθλαστικὴ γωνία A' αὐτοῦ.

Δεσφάνη. Θεσχ.

Н' Γυμν. Η κατ. Παιδικός.

74) "Εχων τις τρία καλάθια μῆ-
λα ἔλαβε ἐκ τοῦ α' καὶ ἔθεσεν εἰς
τὰ δύο ἄλλα εἰς ἕκαστον τόσα ὅσα
αὐτὸ εἶχεν, ἔπειτα ἔλαβε ἐκ τοῦ
β' καὶ ἔθεσεν εἰς τὰ δύο ἄλλα εἰς
ἕκαστον τόσα ὅσα τότε εἶχεν, ἔπει-
τα ἐκ τοῦ γ' ὁμοίως. Τότε δὲ καὶ
τὰ τρία καλάθια εἶχον ἴσον ἀριθ-
μὸν μῆλων ἥτοι 30. Ζητεῖται πό-
σα μῆλα εἶχεν ἕκαστον καλάθι
ἀρχικῶς.

Τσούτσης 'Ιωάννης Ηγ' Πρ.

75) $\forall \alpha (\alpha \vdash \beta \vdash \gamma \Rightarrow \text{tote } \alpha (\alpha \vdash \beta) (\alpha \vdash \gamma) = \beta (\beta \vdash \alpha), (\beta \vdash \gamma) = \gamma (\gamma \vdash \alpha) (\gamma \vdash \beta)).$

Мхитилянъ; Георгі Н у' Пр.

76) Δοθεισῶν δύο περιφερειῶν
ὁμοκέντρων καὶ σημείου τῆς ἑξωτε-
ρικῆς, νὰ ἀχθῇ δι' αὐτοῦ Χορδὴ
τριχοτομουμένη ὑπὸ τῆς ἑσώτερι-
κῆς

Σταυρουλακη; Μιλτ. Ζυ' Πρ.

77) Διὰ τὴν καύσιν 18 λίτρων μίγματος CO καὶ CO₂ ἀπαιτοῦνται 13 λίτρα αέρος (78 ο)ο N₂, 21 ο)ο O₂ κατ' ὄγκον) μετρηθέντα ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας. Ποία ἡ κατ' ὄγκον σύνθεσις τοῦ μίγματος.

Δυ·ακη; 'Ιω· Ηβ' Πρ.

78) 'Εκ τοῦ ἄκρου Α' διαμέτρου
ΑΒ δοθέντος ἡμικυκλίου φέρομεν
χορδὴ τέκνουσαν τὰς περιφερείας
στὸ Γ λαμβάνομεν κατόπιν τμημα
 $AM=BG$. Νὰ εὕρ. ὁ γ. τ. τοῦ Μ.
Ἀν ἡ Α. Γ. λαμβάνει πᾶσας τὰς
δυνατάς θέσεις.

Πιπεράκης Ἰωάνν. Νυ' Πρ.

79) Νὰ γραφῇ περιφέρεια διερχομένη διὰ σημείου Γ καὶ ἔφαπτομένη δύο δοθεῖσιν περιφερειῶν Α καὶ Β.

Νικολιουδκης: 'Ιωαν. Γου. Βάμερ.

80) Θέλω υδωρ 20 C και μά-
ζης 1500 gr να φθάση εις την θερ-
μοκρασίαν του βρασμού εις 5 min.
Πόση πρόλει να είναι η ισχύς του
βραστήρος τὸν ὅποιον θὰ χρησι-
μοποιήσω;

Ἄνδρες βουλευτάς τε καὶ Ν

Н. Говн. Βάμου

81) Κινητὸν διανύει ἀπόστασιν Χ εἰς 6 ὥρας. Ἡ ταχύτης αὐτοῦ διπλα ἰάζεται ἀνὰ πᾶσαν ὥραν. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀπόστασις Χ. (Ταχύτης ἀογκιὴ 2 Km)

Γραμματικῆς τῆς Ἑλλ.

82) Να κατασκευασθῇ τρίγωνον $\Delta\text{Β}\Gamma$ οὗ δίδεται ἡ βάσις $\text{Β}\Gamma=\alpha$, καὶ ὅτι αὕτη κεῖται ἐπὶ δοθείσης εὐθείας, δίδεται δὲ καὶ ἡ Γωνία Α , καὶ ὅτι αἱ πλευραὶ $\text{Α}\text{Β}$ καὶ $\text{Α}\Gamma$ διέρχονται ἀπὸ δύο σταθερὰ σημεία

Δορυεντζάκης: 'Αντ. Ηβ' Πρ.

83) Αἱ διαγώνιοι τετραπλεύρου περιγεγραμμένου εἰς περιφέρειαν καὶ αἱ χορδαὶ τῶν σημείων ἐπαφῆς τῶν ἀπέναντι πλευρῶν διέρχονται διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου.

Χατζηδανης 'Ελ. Ηγ' Πρ.

84) Ὁ λόγος τῶν ἡλικιῶν 2 ἀν-
θρώπων εἶναι 5:11 ἐνῶ πρὸς 4 ἐτῶν
ἦτο 2:5. Πόπην ἡλικίαν ἔχει ἕκα-
στος τούτων.

Μαθιευδης 'Εμ' Ηβ' Προ.

85) Ἄν δύο περιφέρεται K, Λ
 εἶναι ἐκτὸς ἀλλήλων, ἀκτίνων R, ρ
 εἶναι δὲ $AB, \Gamma\Delta$ ἕξωτ. ἐφαπτόμε-
 ναι αὐτῶν νὰ ὑπολογισθῇ τὸ ἐμ-
 βαδὸν τοῦ $AB\Delta\Gamma$ συναρτήσῃ τῶν
 R καὶ ρ .

86) Εἰς ἓνα κύκλον Ο διὰ μέτρον ΑΒ φέρομεν μίαν τυχούσαν χορδὴν ΑΓ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὀρίζομεν ἑκατέρωθεν τοῦ Γ, τὰ σημεῖα Δ καὶ Α' τοιαῦτα ὥστε ΓΔ)ΓΒ ΓΔ')ΓΒ. = μ.) ν. Νὰ εὗρεθῇ 1ον ὁ τόπος τῶν σημείων Δ καὶ Δ'. 2ον) Ὁ τόπος τῶν σημείων τῆς τομῆς τῶν ὑφῶν τοῦ τοιγώνου ΑΒΔ ἢ ΑΒΔ'.

Μπουζακης Κων. Νυ' Πρ.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ TESTS
ΤΟΥ 5ου ΤΕΥΧΟΥΣ

1) Εἰς κανένα. 2) Τύρος—τυρός. 3) Μηλος—ἥλος. 4) ἀνά-παρά διὰ = ἀναπαραδιά. 5) Ἄρταξέξεξης = Ἄρταξέξεξης 6) Διομήδης. 7) Πα- πύγᾱλος = Παπαγάλος. 8) Τροία = τριά. 9) Πάνθηρ—ἀνθήρ. 10) Τὸν ὄμιον του.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ 5ου ΤΕΥΧΟΥΣ

61) Ἐκ τῆς α' ἑξισώσεως τοῦ β' συστήματος λαμβάνω: $A = -\mu B$). Διὰ τῆς τιμῆς αὐτῆς ἡ β' ἑξίσωσις γράφεται: $(\lambda\mu - \lambda'\mu) B = 0$. Ἐπειδὴ δὲ $\lambda\mu - \lambda'\mu = 0$. ἔπεται ὅτι $B = 0$. Ὁμοίως καὶ διὰ τὸ A.

62) Ταύτη γράφεται. (X+1).
(1—5X)

63) Η ζητούμενη σχέση είναι :
 $\beta = \lambda^2 \delta$

64) Αἱ ρίζαι αὐτοῦ εἶναι : $X=5$,
 $\psi=2$.

65) 'Η Ζ' τάξις ἔχει 24 μαθητάς.
66) Τὸ ὕψος τοῦ ἀεροπλάνου

366,03 μέτρα.
67) Τὸ ἔμβαδὸν εἶναι $E=a^2$.
(6 Ρίζ. 3, $(1\frac{1}{2}\pi)-7\pi$): 24 καὶ ἡ
περίμετρος $\Pi=(2a \cdot \text{ρίζ. } 3 \frac{1}{2} \tau\alpha\pi)$:
6.

68) Φέρω τὴν ΕΓ. Τὰ τρίγωνα ΓΒΔ. ΑΓΕ ὡς ἔχοντα τὰς γωνίας αὐτῶν ἴσας θὰ εἶναι γων. ΒΑΓ = γων. ΓΑΔ. Ἄρα ἡ ΑΓ εἶναι διχοτόμος.

69) Τὸ βάρος τοῦ ἀνθρώπου εἶ-
να 114 χιλιόγραμμα.

70) Η ισχύς του βραστήρος είναι $N=1673,5$ Watt.

71) Με χορδὰς τὰς ΒΜ καὶ ΜΓ γράφω κυκλικά τμήματα τὰ ὁποῖα φαίνονται ὑπὸ γωνίαν 450 ἑκαστον ἀπὸ τὰς χορδὰς αὐτὰς. Ἡ τομὴ τῶν κυκλικῶν αὐτῶν τμημάτων εἶναι ἡ κορυφή Α τοῦ ζητουμένου τριγώνου οὐ.

Παρακαλούνται οἱ ἀγαπητοί μας
συμμεθεῖναι καὶ συμμεθεῖναι τὰς
λύσεις τῶν ἀσκήσεων καὶ τῶν
tests νὰ τὰς ἀποστέλλουν 7—5 ἡμέ-
ρας πρὸ τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἐπο-
μένου τεύχους καὶ νὰ μὴν καθυ-
στεροῦν.